ΠΟΝΤΙΚΙ Global

ΤΕΥΧΟΣ 81/08 | Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2008

«Εξισλαμισθέντες» Έλληνες!

Το Global διεισδύει στον κόσμο των Ελληνορθόδοξων, σε όλο τον κόσμο, που αποφάσισαν συνειδητά, ως ενήλικες, να ασπαστούν τον ισλαμισμό.

Η Ιμάν Κούβαλις, Ελληνίδα στην καταγωγή, κάτοικος Καναδά και πρώην χριστιανή ορθόδοξη, ασπάστηκε το Ισλάμ πριν από 8 χρόνια. «Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο, μόνο στην Αμερική, προσχωρούν στο Ισλάμ περίπου 20.000 άτομα από άλλες θρησκείες. Είναι δύσκολο όμως να μαντέψει κανείς πόσοι είναι οι Έλληνες ορθόδοξοι που το κάνουν. Καταρχάς δεν το λένε όλοι. Η δική μου εκτίμηση είναι ότι μιλάμε για χιλιάδες ανθρώπους, στην Ελλάδα και αλλού».

Η Κούβαλις είναι η ιδρύτρια του greeksrethink.com, ενός σάιτ για

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Έλληνες από όλο τον κόσμο, που κάποια στιγμή το ξανασκέφτηκαν και αποφάσισαν συνειδητά, ως ενήλικες, να ασπαστούν τον ισλαμισμό. «Έχω γνωρίσει 50-100 άτομα, στο ίντερνετ ή προσωπικά, αλλά από Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα μαθαίνω ότι εκεί υπάρχουν πολλοί περισσότεροι. Και μιλάω αποκλειστικά για Ελληνορθόδοξους που έγιναν μουσουλμάνοι».

Η ίδια προσχώρησε στο Ισλάμ μετά από ενασχόλησή της με τη συγκριτική θρησκειολογία. Από τα μέλη του σάιτ της, ορισμένοι ζουν στην Ελλάδα και την Κύπρο, οι περισσότεροι όμως μεγάλωσαν και κατοικούν στις ΗΠΑ, τη Βρετανία, τη Γερμανία και τη Γαλλία.

Μαραθώνιος νηστείας

Τον Σεπτέμβριο του 2007, η Π.Β., Ελληνοαμερικανίδα, χριστιανή ορθόδοξη έως τότε, φοιτήτρια βιοτεχνολογίας στο Penn State University της Πενσιλβάνια, ασπάστηκε το Ισλάμ. Έναν μήνα νωρίτερα είχε αρχίσει να πηγαίνει στο τζαμί, να προσεύχεται, να διαβάζει το Κοράνι και να παρακολουθεί εκδηλώσεις της ισλαμικής φοιτητικής κοινότητας, όπως ο Μαραθώνιος Νηστείας, που διοργανώνεται κάθε χρόνο στη λήξη του Ραμαζανίου (και έχει μειωμένο εισιτήριο-κίνητρο για τους μη ισλαμιστές φοιτητές που επιθυμούν να συμμετάσχουν).

Διαβάσαμε την ιστορία της Π.Β. στη φοιτητική έκδοση του πανεπιστημίου και επικοινωνήσαμε μαζί της για να μάθουμε περισσότερα γι' αυτήν. Η απάντησή της μας ήρθε στα αγγλικά – αρνητική. «Λυπάμαι, αλλά δεν μπορώ να σας μιλήσω. Έλληνες είστε, καταλαβαίνετε. Δεν θέλω να μάθει ο κόσμος γι' αυτό, ιδίως στην Ελλάδα. Συγγνώμη που δεν μπορώ να βοηθήσω, δεν είμαι έτοιμη. Ξέρω πολλούς Έλληνες εδώ που έχουν γίνει μουσουλμάνοι, θα τους ρωτήσω αν ενδιαφέρονται».

Το τελευταίο της σχόλιο και η διεύθυνση του μπλογκ που μας έστειλε αργότερα (greekmuslim.wordpress.com, «ο πιο δυναμικός διαδικτυακός κόμβος για τη ζωή των Ελλήνων μουσουλμάνων» και πρόδρομος του greeksrethink.com), ήταν αρκετά για να μας βάλουν σ' έναν κόσμο που οι περισσότεροι από μας αγνοούν: τον κόσμο των Ελλήνων Χ.Ο. που αποφάσισαν συνειδητά, ως ενήλικες, να ασπαστούν τον ισλαμισμό.

Πολλοί από τους χρήστες του greeksrethink.com αναφέρουν ότι, όταν άλλαξαν θρησκεία, πίστευαν ότι ήταν οι μόνοι Ελληνορθόδοξοι στον κόσμο που έκαναν κάτι τέτοιο. Όπως ανακάλυψαν αργότερα, δεν είναι. Το σάιτ μετρά αυτή τη στιγμή 50 ενεργά μέλη.

Το Ποντίκι Global εντόπισε και επικοινώνησε με προσφάτως «εξισλαμισθέντες» Έλληνες, προσπαθώντας να διερευνήσει τι σημαίνει για έναν Έλληνα, που έχει γαλουχηθεί με την εθνική καχυποψία απέναντι σε οτιδήποτε μουσουλμανικό, να προσχωρεί σε μια θρησκεία που επιπλέον είναι σήμερα φορτωμένη με τις συνέπειες της επιθετικότητας ορισμένων φανατικών εκπροσώπων της.

ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΣΔΑΓΛΗ

Η αναλυτική περιπλάνηση σ' αυτό τον ελληνικό – και όμως εντελώς αναπάντεχο – κόσμο δημοσιεύεται στις σελίδες 32 - 33.

ΠΡΟΣΤΙΜΟΜΕΤΡΟ

Σε τόσα δολάρια ανέρχεται το πρόστιμο στην Bayer από την αμερικανική κυβέρνηση, για υπόθεση με μίζες. Αλήθεια, με τη Siemens τι γίνεται;
Πηγή: www.huffingtonpost.com

Φάκελος: Έλληνες πιστοί του Αλλάχ
28/29 **Ελληνορθόδοξοι σε όλο τον κόσμο, κυρίως γυναίκες, ασπάζονται τον ισλαμισμό.**

Σχέσεις συνενοχής στο Κοσσυφοπέδιο
30 **Τι κρύβεται πίσω από την πρόσφατη σύλληψη των τριών Γερμανών πρακτόρων.**

6ο Μουντιάλ Αστέγων
33 **Το «Ποντίκι Global» ακολούθησε την ελληνική ποδοσφαιρική αποστολή στη Μελβούρνη.**

Ινδοί Κρέοντες

Οι 9 Ινδοί μουσουλμάνοι τρομοκράτες που σκοτώθηκαν κατά τις πρόσφατες επιθέσεις στη Βομβάη δεν επιτρέπεται να ταφούν σε ισλαμικά νεκροταφεία – τουλάχιστον αυτό διακήρυξε έπειτα από συνεδρίασή του το Μουσουλμανικό Συμβούλιο της Ινδίας. Ως άλλοι Κρέοντες, τα μέλη του Συμβουλίου αποφάνθηκαν ότι οι τρομοκράτες «σπίλωσαν το όνομα της θρησκείας τους» και «παρέβησαν τις διδαχές του Ισλάμ».

Eric Parker / Flickr

Η απόφασή τους – η πρώτη δημόσια καταδίκη της «ισλαμικής τρομοκρατίας» από μουσουλμάνους ηγέτες της Ινδίας – βρήκε υποστηρικτές και σε άλλους μουσουλμανικούς φορείς που απείλησαν ότι θα βγουν στους δρόμους αν η κυβέρνηση αγνοήσει το αίτημά τους. Βρήκε, φυσικά, και επίδοξες Αντιγόνες, στο πρόσωπο μεμονωμένων πιστών που επιμένουν ότι κάθε μουσουλμάνος δικαιούται μια σωστή ταφή, ακόμη κι αν διέπραξε σφάλματα πριν από τον θάνατό του. **Σ.Κ.**

ΚΡΥΦΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Του ΝΙΚΟΛΑ ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ειδήσεις που διέφυγαν -**κατά λάθος ή επίτηδες**- την προσοχή των ελληνικών ΜΜΕ ή άξιζαν μεγαλύτερη δημοσιότητα

ΜΠΛΕΡ / NSA

Τι κι αν Τόνι Μπλερ αποδείχτηκε ο πιο πιστός φίλος του προέδρου Μπους, σε καιρούς δύσκολους για τους Αμερικανούς; Οι υπηρεσία Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ, η NSA, τον κατασκόπευε επί μονίμου βάσεως όσο ήταν πρωθυπουργός!

Την αποκάλυψη έκανε στον τηλεοπτικό σταθμό ABC ο Ντέιβιντ Φολκ, πρώην στέλεχος της NSA. Ο Φολκ ισχυρίζεται ότι κατά τη θητεία του στη βάση του Φορτ Γκόρντον, στην Τζόρτζια, απέκτησε το 2006 πρόσβαση σε μια άκρως απόρρητη βάση δεδομένων, ονόματι «Anchory», η οποία περιελάμβανε προσωπικές λεπτομέρειες για τον Τόνι Μπλερ. (Αν η NSA κατασκόπευε τον «κολλητό» Μπλερ, θα κώλωνε να παρακουθήσει τον Έλληνα πρωθυπουργό στην υπόθεση των ελληνικών υποκλοπών;).

Πηγή: ABC News (ΗΠΑ), 24 Νοεμβρίου
www.abcnews.com

ΚΡΙΣΗ / ΑΦΡΙΚΑΝΟΙ

Φανερή είδηση: Η οικονομική κρίση χτυπάει τους πολίτες σε ΗΠΑ και Ευρώπη. Κρυφή είδηση: Η οικονομική κρίση ίσως προκαλέσει χιλιάδες θύματα στην Αφρική, καθώς θα έχει άμεσες επιπτώσεις στην υγεία των λαών της. Η χρηματοδότηση του αγώνα εναντίον των μεγάλων ασθενειών θα μειωθεί δραστικά. Οι χορηγοί του Παγκόσμιου Ταμείου εναντίον του AIDS, της ελονοσίας και της φυματίωσης (των τριών πιο θανατηφόρων ασθενειών) δήλωσαν ότι δεν θα μπορέσουν να εισφέρουν τα 3 δισ. δολάρια που είχαν υποσχεθεί. Στην πρόσφατη σύνοδό του στο Νεο Δελχί, στις 7 Νοεμβρίου, το διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου υποχρεώθηκε να μειώσει τον προϋπολογισμό του κατά 10%, ακυρώνοντας πιστώσεις ύψους 300.000.000 δολαρίων.

Πηγή: Sud Quotidien (Σενεγάλη), 27 Νοεμβρίου
www.sudonline.sn

ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ / ΤΡΑΤΑ

Φανερή είδηση που έκανε τον γύρο του κόσμου: Η φρεγάτα του ινδικού πολεμικού ναυτικού Tabar, βύθισε στις 19 Νοεμβρίου «τη ναυαρχίδα των πειρατών» ανοιχτά της Σομαλίας, ευρισκόμενη σε άμυνα και αφού είχαν προηγηθεί πυρά εναντίον της από το πειρατικό σκάφος. Κρυφή είδηση: Η δήθεν ναυαρχίδα δεν ήταν παρά μία ταϊλανδέζικη μηχανότρατα η οποία είχε την ατυχία να βρίσκεται στην περιοχή.

Σύμφωνα με τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό, το ψαράδικο πλοίο είχε καταληφθεί από πειρατές και εν συνεχεία δέχθηκε την επίθεση του ινδικού πολεμικού, με αποτέλεσμα τη βύθισή του και τον θάνατο των περισσοτέρων μελών του πληρώματός του.

Πηγή: Bangok Post (Ταϊλάνδη), 27 Νοεμβρίου
www.bangkokpost.com

Ε.Ε. / ΚΩΛΟΤΟΥΜΠΑ

Την πιο σημαντική της κατάκτηση είναι έτοιμη να απεμπολήσει η Ε.Ε.: Την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Οι Ευρωπαίοι υπουργοί πρόκειται να υιοθετήσουν τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σχετικά με «τις καταχρήσεις του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας»: «Μόνο αυτοί που ασκούν τα δικαιώματά τους εντός του πνεύματος της Συνθήκης θα μπορούν να απολαύουν της ελευθερίας μετακίνησης». Με άλλα λόγια: ένας παραβάτης, ακόμα κι εάν έχει πληρώσει το πρόστιμο ή έχει εκτίσει την ποινή του, δεν θα μπορεί να ταξιδέψει εκτός της χώρας του! Η απαγόρευση δεν θα αφορά μόνο τους πολίτες τρίτων χωρών (αυτό συμβαίνει ήδη), αλλά και τους πολίτες της Ε.Ε. Θα αφορά όχι μόνο κακουργήματα, αλλά και μικροπαραβάσεις, εάν αυτές έχουν συμβεί κατ' εξακολούθησιν.

Πηγή: Statewatch (Βρετανία), 27 Νοεμβρίου
www.statewatch.org

ΣΑΟΛΙΝ / ΜΠΙΖΝΑ

Οι θρησκευτικές μπίζνες δεν είναι ελληνορθόδοξο προνόμιο. Στο ειδικό τεύχος για την Κίνα, τον περασμένο Αύγουστο, εξηγήσαμε πώς οι μοναχοί Σαολίν «εξάγουν» παντού το κουνγκ-φου, μια τέχνη που αρχικά ήταν καθαρά πνευματική. Τώρα, το μοναστήρι Σαολίν αναλαμβάνει το «μάνατζμεντ» σε τέσσερα βουδιστικά μοναστήρια! Έχει υπογραφεί μάλιστα και το σχετικό συμβόλαιο, μεταξύ του «ηγούμενου» των Σαολίν, Σι Γιονξίν, και του Λίου Γιουετζόν, διευθυντή της επαρχίας Γουαντού. Οι μοναχοί Σαολίν «θα εισαγάγουν το Ζεν και τις πολεμικές τέχνες» στη διαχείριση των ναών Tuwang, Fading, Miaozhan και Guangyin Temples. Σε αντάλλαγμα, τα επόμενα 20 χρόνια θα εισπράττουν όλα τα εισοδήματα των ναών από τις χορηγίες, τον τουρισμό και την πώληση «θρησκευτικών» αντικειμένων.

Πηγή: Danwei (Κίνα), 25 Νοεμβρίου
www.danwei.org

Η ΜΟΥΜΠΑΪ ΞΑΝΑ ΒΟΜΒΑΗ

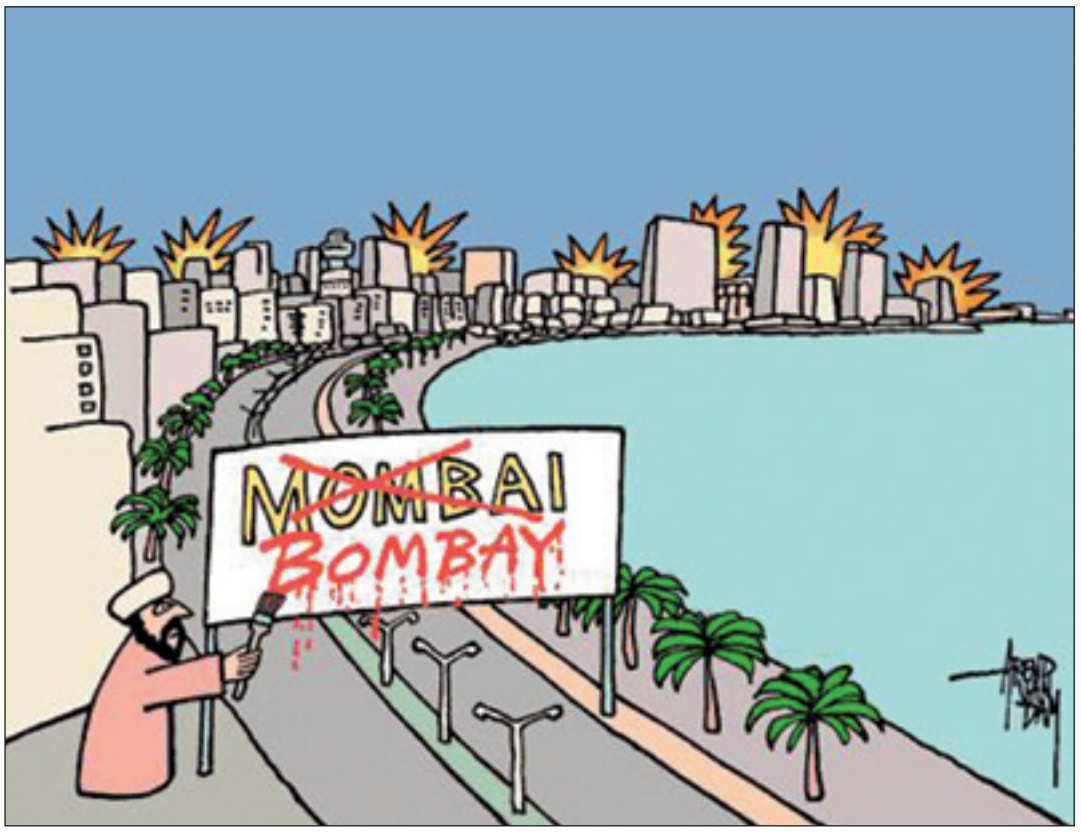

Του Arend van Dam από το Courrier International

ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ / CO_2

Φανερή είδηση: Το λάιτ μοτίβ της πυρηνικής βιομηχανίας είναι ότι η πυρηνική ενέργεια είναι καθαρή, αφού προκαλεί μηδενικές εκπομπές ρύπων σε αντίθεση με τα συμβατικά ορυκτά καύσιμα. Κρυφή είδηση: Ερευνητική ομάδα του πανεπιστημίου της Σιγκαπούρης τέσταρε τον διαδεδομένο ισχυρισμό και τον έβγαλε σκάρτο. Ο κύκλος παραγωγής της πυρηνικής ενέργειας (από την εξόρυξη του ουρανίου ώς τη διάλυση ενός πυρηνικού εργοστασίου) παράγει σχεδόν τα δύο τρίτα των εκπομπών ρύπων που παράγει ο κύκλος ενός εργοστασίου φυσικού αερίου. Και μόνο η εξόρυξη, η επεξεργασία και η μεταφορά του ουρανίου αντιστοιχεί στο 38% των εκπομπών CO2 της πυρηνικής παραγωγής.

Πηγή: Le Soir (Βέλγιο), 26 Νοεμβρίου
www.lesoir.be

ΚΟΣΟΒΟ / ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ

Έναν χρόνο μετά την «ανεξαρτησία» του Κοσόβου, αυτή τη φορά είναι οι Κοσοβάροι που καταγγέλλουν τη Δύση για... ανεντιμότητα και εκβιασμό! Οι όροι που θέτει ο ΟΗΕ για την παρουσία της EULEX (της δύναμης της Ε.Ε.) στο βόρειο Κόσοβο, ισοδυναμούν, κατά τους Κοσοβάρους, με διχοτόμηση. Γράφει ο διευθυντής της Express: «Αγωνιώ ότι μια μέρα ένας Ευρωπαίος υπουργός Εξωτερικών θα μας κατηγορήσει για την άρνησή μας, τη στιγμή που οφείλουμε το κράτος μας στη Δύση. Ιδού το δίλημμα του Κοσόβου: να δεχθούμε το σχέδιο (που de jure μας παραλύει) ή να ξεσηκωθούμε εναντίον της Ε.Ε. Ποιος θα δεχόταν να κόψει τη χώρα του στα δύο;». Κοίτα ποιος μιλάει...

Πηγή: Express (Κόσοβο) μέσω Courrier International, 17 Νοεμβρίου
www.courrierint.com

Η πρώτη φορά...

Για πρώτη φορά, η Κίνα επιβάλλει ΦΠΑ 20% και στις «εικονικές» συναλλαγές, δηλαδή στις συναλλαγές οι οποίες λαμβάνουν χώρα στα διαδικτυακά παιχνίδια. Η Κίνα είναι η δεύτερη χώρα που δοκιμάζει κάτι τέτοιο. Είχε προηγηθεί η Νότια Κορέα, ενώ και οι ΗΠΑ εξετάζουν το ενδεχόμενο. Το 2007, η αγορά των «εικονικών» (αλλά πραγματικών, σε χρήμα) συναλλαγών ανήλθε στα 1,07 δισ. ευρώ. 80% των Κινέζων διαδικτυακών παικτών έχουν αγοράσει εικονικά αγαθά, κυρίως με τη μορφή προπληρωμένου χρόνου παιχνιδιού.

Για πρώτη φορά, μια ομάδα από το Ταταρστάν (!) ανακηρύσσεται πρωταθλήτρια Ρωσίας. Η Ρουμπίν Καζάν κατέκτησε το πρωτάθλημα, αφήνοντας πολύ πίσω τη δεύτερη ΤΣΣΚΑ Μόσχας και ακόμα πιο πίσω τη Ζενίτ, κυπελλούχο UEFA πέρσι, και «προστατευόμενη ομάδα» του Πούτιν.

Για πρώτη φορά εδώ και 5 μήνες, ο Φιντέλ Κάστρο εμφανίζεται σε δημόσια φωτογραφία διαλύοντας και πάλι τις φήμες σχετικά με την υγεία του. Το αξιοπερίεργο δεν είναι η εμφάνιση του εμφανώς καταβεβλημένου Φιντέλ, αλλά η πηγή της φωτογραφίας. Προέρχεται από την ιστοσελίδα της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, στην οποία εικονίζεται ο πρώην πρόεδρος της Κούβας κατά τα εγκαίνια νέου ρωσικού ναού στην Αβάνα.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Του ΙΑΣΟΝΑ ΚΑΝΤΑ

Εξ όνυχος τον... γέρακα

Αν τα πρόσωπα είναι αυτά που σηματοδοτούν την πολιτική, είναι πολύ πιθανόν να επιβεβαιωθούν οι φόβοι που είχε διατυπώσει το Global αμέσως μετά την εκλογή του Ομπάμα.

«Αλλαγή που μπορείτε να πιστέψετε» ήταν το κεντρικό προεκλογικό μήνυμα του Μπαράκ Ομπάμα. Σε ποιαν αλλαγή όμως μπορεί να πιστέψει η αμερικανική κοινή γνώμη ακριβώς έναν μήνα μετά την εκλογή του; Αν η πολιτική διαμορφώνεται από τα άτομα που την ασκούν, τότε στο ερώτημα που είχε θέσει το Global την ημέρα των εκλογών, αν δηλαδή ο Μπαράκ Ομπάμα είναι κύκνος ή γεράκι, η ζυγαριά σήμερα κλίνει σίγουρα προς τη δεύτερη επιλογή.

Τα πρόσωπα που περιστοιχίζουν τον εν αναμονή πρόεδρο, πολλά εκ των οποίων θα κληθούν να επανδρώσουν την κυβέρνησή του, θυμίζουν κάτι από συνάντηση παλιών συμμαθητών της διοίκησης Κλίντον. Σύμφωνα με τα αμερικανικά ΜΜΕ, η Χίλαρι Κλίντον θα κληθεί από τη θέση της υπουργού Εξωτερικών να πραγματώσει την υπόσχεση του Ομπάμα για την αποκατάσταση του διεθνούς κύρους των ΗΠΑ.

Περί τι είδους αποκατάστασης μιλάμε όμως, όταν το 2002, ως γερουσιαστής, είχε ψηφίσει υπέρ του πολέμου στο Ιράκ; Στις 22 Απριλίου του 2008, εν μέσω της κούρσας για το χρίσμα των Δημοκρατικών, δήλωνε σχετικά με το Ιράν στο ABC: «Θέλω να γνωρίζουν ότι, αν είμαι πρόεδρος, θα επιτεθούμε εναντίον τους σε περίπτωση επίθεσής τους στο Ισραήλ». Το σκληροτράχηλο προφίλ της, βέβαια, είχε διαφανεί και κατά τους ΝΑΤΟϊκούς βομβαρδισμούς της Σερβίας το 1999, όταν, όπως η ίδια έχει δηλώσει, πίεσε τον σύζυγό της Μπιλ Κλίντον να προχωρήσει στην επίθεση. (alternet.org)

Αντιφατική όμως με τις εξαγγελίες του Ομπάμα είναι και η επιλογή του Ραμ Εμάνιουελ, για την κάλυψη της νευραλγικής θέσης του προσωπάρχη του Λευκού Οίκου. Χαρακτηριστικός είναι ο τίτλος του σχετικού άρθρου της ισραηλινής εφημερίδας Maariv: «Ο δικός μας άνθρωπος στον Λευκό Οίκο». Ο δημοκρατικός γερουσιαστής είχε προσφερθεί να καταταγεί στον ισραηλινό στρατό κατά τον πρώτο πόλεμο του Κόλπου, το 1991. Ο πατέρας του μάλιστα, σύμφωνα με την ισραηλινή Haaretz, υπήρξε μέλος της εβραϊκής παραστρατιωτικής οργάνωσης Irgun, που δρούσε στην Παλαιστίνη μεταξύ 1931 και 1948. Όπως σημειώνει ο Ρόμπερτ Φισκ στη βρετανική Independent, «ο Ομπάμα δεν θα τα βάλει με το λόμπι της Ουάσιγκτον ούτε θα διαπραγματευθεί με τους εχθρούς του Ισραήλ» (βλ. Ιράν). Κι αν οι δύο παραπάνω επιλογές υποδηλώνουν την κυριαρχία των νεοφιλελεύθερων δημοκρατικών γερακιών στον Λευκό Οίκο, η παραμονή του υπουργού Άμυνας Ρόμπερτ Γκέιτς, όπως αποκάλυψε το αμερικανικό τηλεοπτικό δίκτυο ABC, δημιουργεί φόβους για συνέχιση, τουλάχιστον σε ορισμένους τομείς, της πολιτικής Μπους. Παρά τη μεγάλη διαφορά του από τον προκάτοχό του Ντόναλντ Ράμσφελντ, ο Γκέιτς δεν παύει να αποτελεί προσωπική επιλογή του «αποτυχημένου» Τζορτζ Μπους, με ό,τι κι αν αυτό συνεπάγεται.

Ρόμπερτ Γκέιτς

Αν η παροιμία των διαδρόμων της Ουάσιγκτον ότι «το προσωπικό είναι η πολιτική» ισχύει, τότε η εξωτερική πολιτική του νέου προέδρου των ΗΠΑ ίσως να επιφυλάσσει δυσάρεστες εκπλήξεις.

ΚΙΝΑ Αυστηρή προειδοποίηση

Προειδοποίηση απηύθυνε προς τον Σαρκοζί η Κίνα για την επικείμενη συνάντησή του με τον Δαλάι Λάμα. Το Πεκίνο κάλεσε τον Γάλλο πρόεδρο να ματαιώσει την προγραμματισμένη συνάντησή του για τις 6 Δεκεμβρίου με τον πνευματικό ηγέτη του Θιβέτ, τονίζοντας ότι εξαρτάται από τον ίδιο εάν θα δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες για ομαλές σχέσεις ανάμεσα στην Κίνα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. «Είναι καιρός η γαλλική πλευρά να λάβει μια σημαντική απόφαση για το θέμα αυτό και ελπίζουμε ότι θα επιλέξει να δημιουργήσει μια υγιή ατμόσφαιρα, αλλά και τις συνθήκες εκείνες που θα επιτρέψουν την προώθηση των σχέσεων της Κίνας με την Ε.Ε. και τη Γαλλία», δήλωσε ο εκπρόσωπος του κινεζικού υπουργείου Εξωτερικών Λιου Τζιαντσάο.

ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ Επιδημία χολέρας

Τους 473 έφτασαν οι νεκροί από την επιδημία χολέρας στη Ζιμπάμπουε, σύμφωνα με νεότερο απολογισμό του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ). Σύμφωνα με την εκπρόσωπο του ΠΟΥ στη χώρα Κουστόντια Μαντλάτε, σοβαρή επιδημία χολέρας πλήττει τις περισσότερες περιοχές της Ζιμπάμπουε, ενώ από τον Αύγουστο ώς τα τέλη Νοεμβρίου έχουν καταγραφεί 11.700 κρούσματα και 473 νεκροί. Παράλληλα, σε άσχημη κατάσταση βρίσκεται η πρωτεύουσα της χώρας Χαράρε, αφού έχει διακοπεί η παροχή του νερού σε μεγάλο τμήμα της. Από την πλευρά τους οι Αρχές υποστηρίζουν ότι έχουν τελειώσει τα χημικά για τον καθαρισμό του νερού και πως αναμένουν την αποστολή νέας προμήθειας από τη Νότια Αφρική.

ΡΩΣΙΑ Άσκηση στην Καραϊβική

Παρόλο που οι ΥΠΕΞ του ΝΑΤΟ συμφώνησαν μετά την κρίση στον Καύκασο να έλθουν σε σταδιακή επαναπροσέγγιση με τη Ρωσία, εκείνη συμμετέχει σε κοινή ναυτική άσκηση με τη Βενεζουέλα στην Καραϊβική ως μια επίδειξη ισχύος προς τις ΗΠΑ. Ο ρωσικός στόλος βρίσκεται για πρώτη φορά μετά τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου στα χωρικά ύδατα της Καραϊβικής για τριήμερα γυμνάσια με το Ναυτικό του Ούγκο Τσάβες, ενώ σύμφωνα με ανακοίνωση της Μόσχας τα γυμνάσια θα περιλαμβάνουν ασκήσεις αντι-αεροπορικής άμυνας και αντιμετώπισης της τρομοκρατίας και της διακίνησης ναρκωτικών. Στην άσκηση με κωδικό όνομα VenRus 2008 λαμβάνουν μέρος 1.600 ναύτες από τη Ρωσία και 700 από τη Βενεζουέλα.

ΙΤΑΛΙΑ Ενεργειακές συμμαχίες

Σε ενεργειακή συμφωνία ήρθαν Αλβανία - Ιταλία. Οι δύο χώρες συμφώνησαν στην κατασκευή δυο εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στις πόλεις Φιρί και Αυλώνα. Πρόκειται για ένα θερμικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, αξίας ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, αλλά και ένα εργοστάσιο που θα λειτουργεί με ανεμογεννήτριες, αξίας 1,5 δισεκατομμυρίου ευρώ. Οι εγκαταστάσεις πιστεύεται πως θα βοηθήσουν την Αλβανία να ξεπεράσει τις χρόνιες ελλείψεις στην ηλεκτρική ενέργεια, που πολύ συχνά οδηγούν σε μπλακάουτ και σε ενεργειακά προβλήματα κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Επιπλέον, οι δύο χώρες συμφώνησαν σε επενδύσεις 160 εκατομμυρίων ευρώ σε ένα νέο εργοστάσιο τσιμέντου και στην κατασκευή ενός δρόμου αξίας 33 εκατομμυρίων ευρώ.

ΡΩΣΙΑ Αυτομολύνθηκε ο Λιτβινένκο

Ο κύριος ύποπτος για τη δολοφονία του πρώην ρώσου πράκτορα Λιτβινένκο υποστηρίζει πως το θύμα αυτομολύνθηκε από λανθασμένο χειρισμό ραδιενεργού πολωνίου. Ο σημερινός βουλευτής στη ρωσική Δούμα Αντρέι Λουγκαβόι δήλωσε στα πρακτορεία ΡΙΑ-Νόβαστι: «Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι μια από τις βασικές θεωρίες είναι ο απρόσεκτος χειρισμός πολωνίου από τον Λιτβινένκο, ουσίας που είναι πολύ πιθανόν να κατείχε. Ο Λιτβινένκο ήταν εκ φύσεως φίλος της περιπέτειας, επεδίωκε μια ζωή το ζην επικινδύνως. Θα πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη το αυθεντικό μίσος που έτρεφε για τις τότε αρχές της Ρωσίας, τις μυστικές υπηρεσίες και για οτιδήποτε ήταν ρώσικο».

ΙΝΔΙΑ ΚΑΙ ΠΑΚΙΣΤΑΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΤΗΝ «ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ» ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΕ Η ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Η σφαγή στη Βομβάη αναμοχλεύει τα πάθη

Η Μεγάλη Βρετανία έχει μια φήμη, η οποία δεν παύει να επιβεβαιώνεται: ως αυτοκρατορία, αλλά και αργότερα όταν «κουτσουρεύτηκε» από τις τεράστιες υπερπόντιες κτήσεις της, είχε ένα σύνθημα που χαρακτήριζε την παγκόσμια πολιτική της: «Διαίρει και βασίλευε». Ετσι χώρισε το 1947 την τεράστια ινδική αυτοκρατορία που διέθετε σε δύο ξεχωριστά κράτη, όπου συγκεντρώθηκαν από τη μία πλευρά κυρίως οι ινδουιστές, δηλαδή στην Ινδία, και από την άλλη πλευρά οι μουσουλμάνοι, δηλαδή στο Πακιστάν, το οποίο αποτελούνταν τότε από δύο τμήματα, το ανατολικό και το δυτικό, στα πλευρά της Ινδίας.
Αμέσως μετά οι δύο ανεξάρτητες χώρες διεξήγαγαν τον πρώτο πόλεμό τους (1947 - 1948) για την αμφισβητούμενη περιοχή του Κασμίρ. Δεκαεπτά χρόνια αργότερα οι δύο χώρες θα ξαναπολεμήσουν μεταξύ τους, πάλι για το Κασμίρ, και οι συγκρούσεις θα σταματήσουν πάλι με την παρέμβαση των Ηνωμένων Εθνών. Λίγο αργότερα, το 1971, η Ινδία και το Πακιστάν θα προχωρήσουν στον τρίτο μεταξύ τους πόλεμο, αυτή τη φορά για το ανατολικό Πακιστάν, το οποίο θα γίνει το ανεξάρτητο πια Μπανγκλαντές...

Πόλεμοι και δολοφονίες

Η πρόσφατη τρομοκρατική επίθεση στη Μουμπάι, τη γνωστή μας μέχρι πριν λίγα χρόνια Βομβάη, θα μπορούσε θεωρητικά να αποτελέσει έναυσμα για τον τέταρτο πόλεμο ανάμεσα στις δύο χώρες, ο οποίος μόλις που αποφεύχθηκε το 1999, πάλι με αφορμή το Κασμίρ.
Από το 1972, όταν ο τότε Πακιστανός πρωθυπουργός Ζουλφικάρ Αλι Μπούτο – πατέρας της γνωστής μας Μπεναζίρ Μπούτο – και η Ινδή πρωθυπουργός Ιντιρα Γκάντι υπέγραψαν την πρώτη συμφωνία για τις αρχές που θα διέπουν τις σχέσεις των δύο χωρών, μέχρι σήμερα, η ιστορία των δύο αυτών γιγάντων – από άποψη πληθυσμού – της Ασίας είναι ένα συνεχές πήγαινέλα ανάμεσα στον πόλεμο και την ειρήνευση.
Είναι χαρακτηριστικό ότι και ο Μπούτο, όπως πολύ αργότερα και η κόρη του, αλλά και η Γκάντι, όπως αργότερα και ο γιός της, είχαν τραγικό τέλος: δολοφονήθηκαν όλοι από ακραία στοιχεία και μέχρι σήμερα κανείς δεν ξέρει αν σε αυτές τις δολοφονίες είχαν μικρή ή μεγαλύτερη ανάμιξη μυστικές υπηρεσίες των ίδιων των χωρών τους ή των μεγάλων δυνάμεων, που ενδιαφέρονται εδώ και αιώνες για επιρροή στην ευρύτερη αυτή περιοχή της νότιας και νοτιοδυτικής Ασίας.
Αν δεν ενταχθεί και η πρόσφατη τρομοκρατική επίθεση στη Μουμπάι στο «βεβαρημένο» ιστορικό παρελθόν των δύο αυτών χωρών, δεν είναι δυνατό να εντοπιστούν τα κίνητρα, οι δράστες και αυτοί που ενδεχομένως κρύβονται πίσω τους. Τον καιρό της αντιπαράθεσης των υπερδυνάμεων, η Ινδία

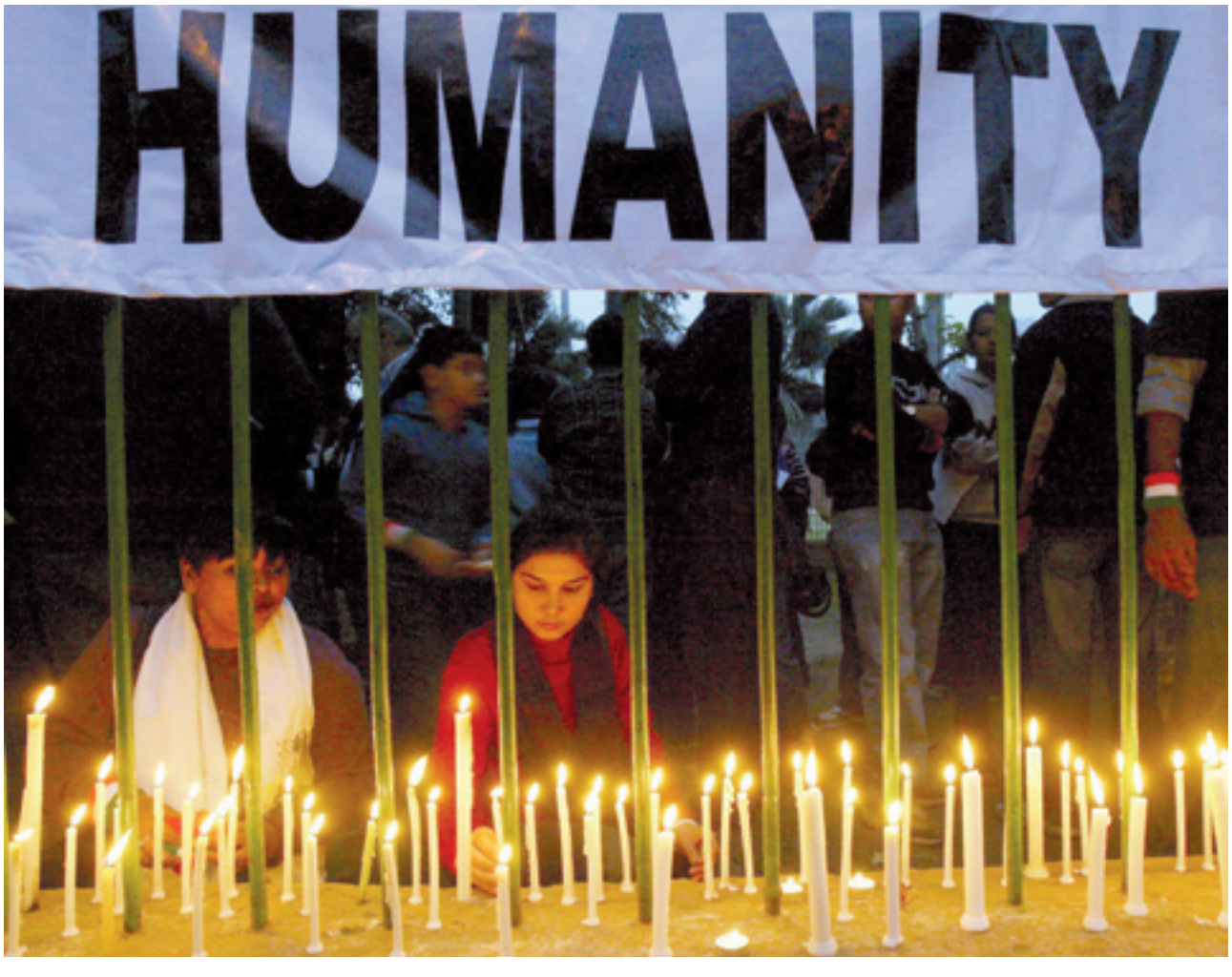

διατηρούσε καλές σχέσεις με την τότε Σοβιετική Ενωση γιατί η θέση της ως κορυφαίου παράγοντα του Κινήματος των Αδεσμεύτων βρισκόταν πολύ πιο κοντά στο τότε στρατόπεδο του «υπαρκτού σοσιαλισμού».

Κίνα - ΗΠΑ - και Πακιστάν

Αντίστοιχα και εξ αντιδιαστολής, το Πακιστάν διατηρούσε άριστες σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες εξόπλιζαν και εξοπλίζουν ακόμα τις ένοπλες δυνάμεις του, αλλά και με την Κίνα, που – όσο κι αν φαίνεται παράξενο – είχε κάθε λόγο να έχει φιλικές σχέσεις με τον «φύσει και θέσει» αντίπαλο του δικού της μεγάλου... αντιπάλου, δηλαδή της Ινδίας!
Από τα μέσα της δεκαετίας του '70, όταν οι δύο χώρες συγκρούονταν, κυρίως για το Κασμίρ, το οποίο διεκδικούσε το Πακιστάν και εξόπλιζε τους λεγόμενους «μαχητές της ελευθερίας», μέχρι σήμερα τα πράγματα άλλαξαν αρκετά. Οι δύο χώρες μολονότι κατ' εξοχήν μέλη του τρίτου και υπανάπτυκτου κόσμου, με τεράστιες ζώνες φτώχειας, είναι ήδη πυρηνικές δυνάμεις. Η αντιπαράθεσή τους γίνεται πια στο νέο παγκόσμιο πλαίσιο του αγώνα κατά της τρομοκρατίας, που ξεκίνησε μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και κυρίως μετά τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, που οδήγησε βέβαια στην ανατροπή των Ταλιμπάν. Σήμερα οι ακραίοι ισλαμιστές όχι μόνο έχουν ανακάμψει στο ίδιο το Αφγανιστάν, αλλά ήδη ελέγχουν με τους ομοϊδεάτες τους τεράστιες περιοχές μέσα στο Πακιστάν...
Τον Δεκέμβριο του 2001 άγνωστοι ένοπλοι πραγματοποίησαν επίθεση στο ίδιο το ινδικό κοινοβούλιο και η Ινδία μετά την εξόντωση των ενόπλων κατηγόρησε ευθέως δύο αυτονομιστικές οργανώσεις του Κασμίρ, οι οποίες συνδέονται είτε άμεσα είτε έμμεσα με τις περιβόητες πακιστανικές μυστικές υπηρεσίες πληροφοριών (ISI).
Ανεξάρτητα λοιπόν από τις κατά καιρούς διακηρύξεις ειρήνης και τις χειρονομίες καλής θέλησης, από τη μια ή από την άλλη πλευρά, οι δύο χώρες και κυρίως τα πολιτικοστρατιωτικά κατεστημένα τους δεν έπαψαν να βλέπουν η μία την άλλη ως τον αιώνιο αντίπαλο, ο οποίος αμφισβητεί τις ηγεμονικές τάσεις του άλλου. Γιατί και οι δύο χώρες – ή μάλλον και οι δύο άρχουσες τάξεις και ιδιαίτερα το στρατιωτικό κατεστημένο του Πακιστάν – δεν έκρυψαν ποτέ τη στρατηγική σύλληψή τους, η οποία στηρίζεται στην ηγεμονία του ενός, η οποία εξασφαλίζεται απαραιτήτως με την υπονόμευση ή την αποσταθεροποίηση του άλλου...

Ανερχόμενη δύναμη

Σήμερα η Ινδία θεωρείται ανερχόμενη οικονομική δύναμη, ενώ το Πακιστάν είναι μια χώρα η οποία στηρίζεται κυρίως στην ξένη οικονομική βοήθεια. Η Ινδία αναπτύσσει πλέον καλές σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Βρετανία και τις μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και με το Ισραήλ, με ιδιαίτερη έμφαση στο στρατιωτικό και τον αμυντικό τομέα.
Αντίστοιχα, το Πακιστάν βρίσκεται σε πολύ πιο αδύνατη θέση. Οι συνεχείς εκτροπές στην πολιτική ζωή της χώρας, με επικεφαλής πάντοτε στρατιωτικούς, και η πρόσφατη κυριαρχία των ισλαμιστών στα εδάφη που συνορεύουν με το Αφγανιστάν, καθιστούν τη χώρα πολύ περισσότερο ευάλωτη από άλλοτε

και αναδεικνύουν τον ισχυρότερο και σταθεροποιητικό ρόλο της γειτονικής Ινδίας.
Άρα οι δυνάμεις εκείνες οι οποίες, μέσα στο Πακιστάν, βλέπουν συνεχώς την Ινδία ως ανερχόμενη απειλή, μη μπορώντας να την αντιμετωπίσουν ευθέως στα πεδία των μαχών – όπου σε όλες τις προηγούμενες περιπτώσεις το Πακιστάν ηττήθηκε –, έχουν κάθε λόγο να υποθάλπουν, να ενισχύουν και να στηρίζουν οργανώσεις που είναι σε θέση να προκαλέσουν αναταραχή ή να υπονομεύσουν το γόητρο και τη θέση της Ινδίας.
Έτσι, ανεξάρτητα από τις ιδεολογικο-πολιτικές τοποθετήσεις αυτών των οργανώσεων, ανεξάρτητα δηλαδή από το αν είναι οργανώσεις που συνδέονται με τους αυτονομιστές του Κασμίρ ή είναι παρακλάδια ακραίων ισλαμιστών ή ακόμη και παραφυάδες της Κάιντα, κάποιοι στο Πακιστάν έχουν κάθε λόγο να στηρίξουν οποιαδήποτε κίνηση μπορεί να προκαλέσει χάος, αβεβαιότητα και ταραχή στην Ινδία.
Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να αντιμετωπιστεί η πρόσφατη επιχείρηση των λίγων ενόπλων που αποβιβάστηκαν στη Μουμπάι για να σπείρουν τον θάνατο, όχι γενικώς και αορίστως, αλλά σε συγκεκριμένους στόχους, οι οποίοι σηματοδοτούσαν το κύρος και τη διασύνδεση της Ινδίας με τον δυτικό κόσμο. Το ότι αυτοί οι ένοπλοι διάλεγαν Αμερικανούς, Βρετανούς ή Ισραηλινούς υπήκοους για να τους εκτελέσουν, δείχνει σαφέστατο προσανατολισμό, ο οποίος προδίδει και την ιδεολογική – αν υπάρχει – καταγωγή τους...
Το γεγονός ότι οι ένοπλοι ήταν όλοι ή οι περισσότεροι Πακιστανοί δεν σημαίνει βέβαια ότι η ευθύνη ανήκει στην πακιστανική κυβέρνηση. Ισα ίσα ο σημερινός πρωθυπουργός Αλί Ζαρντάρι, ο χήρος της Μπεναζίρ Μπούτο, τόλμησε εδώ και μήνες, όχι μόνο να αποστασιοποιηθεί από τους «μαχητές του Κασμίρ» χαρακτηρίζοντάς τους τρομοκράτες, αλλά έσπευσε να δηλώσει και ότι η Ινδία δεν αποτελούσε ποτέ απειλή για το Πακιστάν.
Τη γνώμη αυτή δεν συμμερίζονται βέβαια αρκετοί από όσους συναποτελούν το περίεργο αυτό κράμα του πολιτικοστρατιωτικού κατεστημένου του Πακιστάν, το οποίο, μολονότι δηλώνει «κοσμικό» και «λαϊκό» και υποστηρίζεται οικονομικά αφειδώς από τις Ηνωμένες Πολιτείες, διατηρεί συνάμα προνομιακές σχέσεις με όλα τα ακραία ισλαμιστικά και συνεπώς αντι-ινδικά κόμματα και κινήματα του Πακιστάν.
Αναμφίβολα η κυβέρνηση της Ινδίας δεν είναι διατεθειμένη να κηρύξει τον πόλεμο εναντίον του Πακιστάν μετά το μακελειό στη Μομπάι. Κάτι τέτοιο δεν θα λύσει το ζήτημα, ούτε θα εξασφαλίσει το ειρηνικό μέλλον στην περιοχή. Αντίστοιχα και η κυβέρνηση του Πακιστάν δεν έχει κανένα συμφέρον να υποθάλπει τρομοκρατικές και άλλες υπονομευτικές κινήσεις στην Ινδία. Αλλωστε η τεράστια αυτή χώρα με τα 1,4 δισεκατομμύρια κατοίκους – που σε λίγα χρόνια θα ξεπεράσει σε πληθυσμό ακόμη και την Κίνα – έχει τα δικά της αυτονομιστικά κινήματα σε διάφορες περιοχές της αχανούς επικράτειάς της, ανάμεσα σε αυτά και το περίφημο κίνημα των «ναξαλιτών» - μαοϊκών ανταρτών που επιβιώνουν εδώ και δεκαετίες, συντηρώντας την ψευδαίσθηση ενός αντάρτικου που μάχεται για την εγκαθίδρυση ενός «πραγματικά λαϊκού κράτους εργατών και αγροτών»!..

«Προπατορικές» αγκυλώσεις

Εκείνο που αναδείχθηκε από την επιχείρηση στη Μομπάι είναι η τεράστια ανικανότητα της Ινδίας – αλλά και οποιασδήποτε χώρας – να αντιμετωπίσει μια ξαφνική εισβολή έστω και λίγων ενόπλων, οι οποίοι είναι αποφασισμένοι να πεθάνουν, αφού σκορπίσουν προηγουμένως τον θάνατο σε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους, πλήττοντας κυρίως συμβολικούς στόχους.
Σημαντική είναι και η πρωτοτυπία του εγχειρήματος με την απόβαση σε μια πολυάνθρωπη πόλη – περίπου 18 εκατομμύρια κάτοικοι – και η αποτελεσματικότητα των λίγων ενόπλων, η οποία πρέπει να στηρίχθηκε όχι μόνο στην καλή προετοιμασία τους, αλλά και στη γνώση του εδάφους στο οποίο θα «δρούσαν»...
Η Ινδία θρηνεί βέβαια περίπου 200 νεκρούς, ανάμεσά τους και μια εικοσάδα ξένων, αλλά σε πολιτικό επίπεδο το μεγαλύτερο πλήγμα δόθηκε στην ειρηνική προοπτική των σχέσεων ανάμεσα στις δύο αυτές χώρες. Οσοι στο Πακιστάν νομίζουν ότι έτσι έδωσαν ένα μάθημα στους Αμερικανούς γιατί οι δυνάμεις τους χτυπούν τους ισλαμιστές και στο έδαφος του Πακιστάν δεν θα καταφέρουν απολύτως τίποτε.
Αντίστοιχα, όσοι στην Ινδία νομίζουν ότι πρέπει να στραφούν εναντίον των μουσουλμάνων της Ινδίας – που ξεπερνούν τα 150 εκατομμύρια – για να εκδικηθούν για το πλήγμα στη Μομπάι, επίσης δεν θα καταφέρουν παρά να προκαλέσουν ακόμη περισσότερα θύματα ανάμεσα στις δύο μεγάλες κοινότητες της Ινδίας. Το ζήτημα είναι αν οι ηγεσίες των δύο χωρών μπορούν να ξεπεράσουν τις «προπατορικές» αγκυλώσεις τους και να διαλέξουν διαφορετικό δρόμο για τη συνύπαρξή τους!

Της ΣΤΕΛΛΑΣ ΚΑΣΔΑΓΛΗ

Έλληνες πιστοί του Αλλάχ!

Γιατί ένας Ελληνορθόδοξος χριστιανός να ασπαστεί σήμερα τον ισλαμισμό; Αρκετοί σε όλο τον κόσμο, το κάνουν. Το Ποντίκι Global ακούει τις μαρτυρίες τους, ρίχνοντας φως σε μια πραγματικότητα που δεν φαντάζόμασταν καν ότι υπάρχει.

Τα μέλη του greeksrethink.com είναι συνήθως πολύ ομιλητικά στη διαδικτυακή τους κοινότητα: μέσα από καθημερινές καταχωρήσεις μοιράζονται από προβληματισμούς και διαφωνίες σε θέματα πίστης («Ενοχλεί κανέναν άλλον το γεγονός ότι η ελληνική σημαία έχει πάνω της έναν σταυρό;») μέχρι την καθημερινή τους διάθεση («Σήμερα νιώθω ευγνώμων που κατάφερα να νηστέψω για ένα ακόμη Ραμαζάνι»), αλλά και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην επαφή με τον μη ισλαμικό περίγυρό τους («Οι συγγενείς μου με καλούν συνεχώς σε συγκεντρώσεις που περιλαμβάνουν haram [απαγορευμένα πράγματα]: μουσική, αλκοόλ, άγγιγμα με άτομα του αντίθετου φύλου – μέλη της οικογένειας, φυσικά»). Παρ' όλ' αυτά, αντιμετώπισαν με καχύποπτη σιωπή την πρόσκληση να μιλήσουν στο Ποντίκι Global για τις προσωπικές τους ιστορίες και για τις συνέπειες των θρησκευτικών τους επιλογών. Εκτός από την Ιμάν Κούβαλις, ιδρύτρια του σάιτ, που μέσω μιας σειράς email απάντησε με προθυμία στις δημοσιογραφικές ερωτήσεις, η μοναδική άλλη απάντηση που δόθηκε έμοιαζε με τεστ: Υπάρχει αγγλόφωνη έκδοση της εφημερίδας μας; Έχουμε γράψει στο παρελθόν άρθρα σχετικά με το Ισλάμ; Τι πιστεύουμε για τους μουσουλμάνους και για τους Ελληνορθόδοξους που ασπάζονται τον ισλαμισμό; Διαβεβαιώσαμε ότι πρόθεσή μας δεν είναι η κακόπιστη κριτική, δώσαμε links, στείλαμε άρθρα... και πάλι, όμως, μόνο ένα μέλος δέχτηκε να μιλήσει, ανώνυμα, για τη δική της εμπειρία. Την ίδια απροθυμία συναντήσαμε και σε Έλληνες μουσουλμάνους που εντοπίσαμε, εκτός διαδικτύου, στην Αθήνα. Μόνο μια 25χρονη Αθηναία μουσουλμάνα δέχτηκε να απαντήσει, ανώνυμα και πάλι, στις ερωτήσεις.

Πηγές

Εκτός από το www.greeksrethink.com και το www.greekmuslim.wordpress.com, αρκετούς χρήστες έχουν και άλλες ιστοσελίδες για μουσουλμάνους στην Ελλάδα (islamgreece.blogspot.com, islamfriends.gr, islam.gr κ.ά.), αλλά αυτές αφορούν κυρίως Έλληνες που γεννήθηκαν μουσουλμάνοι και ξένους μουσουλμάνους που ζουν αυτή τη στιγμή στη χώρα.
Το greeksrethink.com, που περιλαμβάνει ιστορίες νέων μουσουλμάνων, άρθρα και βίντεο σχετικά με το Ισλάμ, νέα της ισλαμικής κοινότητας στην Ελλάδα, φόρουμ για την επικοινωνία των μελών και ένα βιβλίο της Κούβαλις, σε ηλεκτρονική μορφή («7 πράγματα που πρέπει να ξέρει κάθε Έλληνας μουσουλμάνος»), δείχνει να είναι το μόνο που απευθύνεται σε πρώην Χ.Ο. με ελληνικές ρίζες. Υπάρχουν αντίστοιχα γκρουπ στο Facebook (30 μέλη) και στο MySpace (6 μέλη, ορισμένα, φυσικά, κοινά και στα δύο).
Σε επιλεγμένα περίπτερα και βιβλιοπωλεία κυκλοφορεί επίσης το περιοδικό του islamfriends.gr, Λυχνάρι.

Καχυποψία και κρυφτό

«Η δυσπιστία έχει μάλλον να κάνει με τις τόσες ανακρίβειες που διαβάζουμε γύρω από τους μουσουλμάνους και το Ισλάμ. Είναι αρκετά σύνηθες, και οι περισσότεροι δεν θέλουμε να γινόμαστε θύματα αυτού του φαινομένου», δίνει τη δική της εξήγηση η Ιμάν Κούβαλις. Άλλοι, όπως η Π.Β., η αρχική πηγή γι' αυτό το ρεπορτάζ, διστάζουν να εκτεθούν λόγω της αντιμετώπισης που τους επιφυλάσσει, ακόμη και χρόνια μετά την απόφασή τους να ασπαστούν το Ισλάμ, η ελληνορθόδοξη πατρική τους οικογένεια. «Οι γονείς μου μού έκαναν φοβερό πόλεμο» λέει η Ελληνοκύπρια με το ψευδώνυμο maria (μουσουλμάνα από το 2004), που σήμερα ζει στο Λονδίνο. «(Όταν το έμαθε) η μητέρα μου έτρεξε στον κήπο ουρλιάζοντας και τραβώντας τα μαλλιά της. Η σχέση μας δεν ήταν ποτέ πια ίδια μετά απ' αυτό. Τώρα οι γονείς μου αρνούνται να μου μιλήσουν. Έχουν πληγωθεί. Όχι από μένα – από τα σχόλια των άλλων συγγενών και των Κυπρίων, που είναι τόσο στενόμυαλοι».
Οι λόγοι της αντίδρασης δεν είναι πάντα στενά θρησκευτικοί, όπως αποδεικνύουν οι εμπειρίες νέων μουσουλμάνων που προέρχονται από οικογένειες με πιο χαλαρή σχέση με την Εκκλησία. Συχνά φταίει το γεγονός ότι για τους περισσότερους Έλληνες η έννοια του Ισλάμ είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την τουρκική ταυτότητα. «Ω, Θεέ μου, έγινες τουρκάλα! Καλύτερα να μου 'λεγες ότι είσαι έγκυος ή ναρκομανής, παρά αυτό!» αναφέρει η Κούβαλις ως παράδειγμα χαρακτηριστικής αντίδρασης των γονιών. «Στην Ελλάδα τα πράγματα είναι αρκετά καλά για τους μουσουλμάνους. Ούτε καταπίεση υφιστάμεθα, ούτε ρατσισμό» λέει η 25χρονη «Δήμητρα», μουσουλμάνα από το 2006. «Βέβαια, όσοι δουλεύουν σε μη μουσουλμάνους εργοδότες έχουν συνήθως δυσκολία στην τέλεση των θρησκευτικών καθηκόντων τους, κυρίως στην προσευχή, που πρέπει να γίνεται 5 φορές την ημέρα. Αλλά το πραγματικό πρόβλημα, σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, είναι οι τριβές με την οικογένεια. Γι' αυτό και πολλοί αναγκαζόμαστε ν' αλλάζουμε πόλη, να φεύγουμε στο εξωτερικό, ακόμη και να κρύβουμε για πάντα από την οικογένειά μας τη νέα μας θρησκεία».

Δύο βήματα

Τι ακριβώς σημαίνει πρακτικά «γίνομαι μουσουλμάνος»; Αν κάποιος το σκέφτεται, αρκεί μόνο:

1. Να κάνει δήλωση πίστης (στον ιμάμη ή απλώς μπροστά σε έναν μάρτυρα) ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον Αλλάχ και ότι ο Μωάμεθ είναι ο Προφήτης του.
2. Δεν είναι απαραίτητο να αλλάξει το όνομά του, όπως πιστεύουν πολλοί. Αν όμως αυτό παραπέμπει σε κάποιον άγιο/όσιο που λατρεύεται από την ορθόδοξη χριστιανική Εκκλησία, θα πρέπει να επιλέξει κάποιο άλλο (συνήθως αραβικό). Ο λόγος είναι ότι το Ισλάμ απαγορεύει τα ονόματα που υπονοούν υποταγή σε κάποια άλλη οντότητα πέραν του Αλλάχ.

Ελληνικότητα και θρησκεία

Και οι ίδιοι, πάντως, δείχνουν ιδιαιτέρως ευαίσθητοι στο θέμα της εθνικής ταυτότητας. «Δεν υπάρχει τίποτα κακό στο να είσαι τούρκος μουσουλμάνος, αλλά εμείς δεν είμαστε», γράφει η Κούβαλις στο ψηφιακό της βιβλίο. Στο φόρουμ του greeksrethink.com, η σχετική συζήτηση ξεκινάει από τον διαχωρισμό ελληνικότητας και χριστιανισμού («Πότε οι Έλληνες θα συνειδητοποιήσουν ότι πολιτισμός και θρησκεία δεν είναι το ίδιο πράγμα; Στον υπόλοιπο κόσμο, ακόμη κι ένα παιδί του δημοτικού το καταλαβαίνει αυτό!») και φτάνει σε φορτισμένες δηλώσεις πατριωτισμού που μπλέκονται με πρακτικά ζητήματα της καθημερινότητας: «Δεν ήξερα ότι το πόσο Έλληνας είσαι εξαρτάται από το αν τρως χοιρινό και πίνεις κρασί (το χοιρινό κρέας και το αλκοόλ απαγορεύονται στους ισλαμιστές). Σ' ευχαριστούμε που μας διαφώτισες» απαντάει ο χρήστης Nikos σε έναν Ελληνορθόδοξο επισκέπτη του σάιτ που, πάνω στη διαδικτυακή συζήτηση, αμφισβήτησε το πόσο συμβατός είναι ο ισλαμισμός με την ελληνική κουλτούρα. Και συμπληρώνει: «Υπάρχουν πολλά πράγματα στον ελληνικό πολιτισμό που σχετίζονται με την Ορθόδοξη Εκκλησία. Επίσης η μουσική και ο χορός (που θεωρούνται haram από το Ισλάμ) είναι σημαντικό κομμάτι της κληρονομιάς μας. Η ερώτηση, λοιπόν, είναι: τι ποσοστό της κουλτούρας μας είναι halal (επιτρεπτό);».
Το κρέας των σουβλατζίδικων σίγουρα δεν είναι (στην Ελλάδα υπάρχουν ελάχιστα καταστήματα που πουλάνε κρέας halal, το οποίο να έχει πιστοποιημένα σφαγεί σύμφωνα με τους κανόνες του Ισλάμ), όπως δεν είναι και οι δια-

Η κοινότητα των Ελλήνων μουσουλμάνων επικοινωνεί μέσα από σάιτ και

Μουσουλμάνες κοπέλες με μαντίλα στην Αθήνα – αλλά όχι Ελληνίδες. Κανένας από τους Έλληνες (πρώην Χ.Ο.) που ασπάστηκαν το Ισλάμ, με τους οποίους επικοινώνησε το «Ποντίκι Global», δεν δέχτηκε να φωτογραφηθεί.

Φωτ.: Νίκος Πηλός

χυτικότητες μεταξύ των συγγενών διαφορετικού φύλου, οι οργισμένες αντιδικίες μεταξύ γονιών και παιδιών («Ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία στον χαρακτήρα ενός μουσουλμάνου είναι το να συμπεριφέρεται με ευγένεια στους γονείς του, χωρίς ίχνος αναίδειας – κάτι που μπορεί ν' ακούγεται ξένο σ' εμάς, τους Έλληνες μουσουλμάνους» γράφει η Κούβαλις στο βιβλίο της) ή, ακόμα, ένα παραδοσιακό ελληνικό γλέντι. Αλλά όλ' αυτά δεν δείχνουν να πτοούν τους νέους Έλληνες μουσουλμάνους. Ειδικά εκείνους που μένουν στην Ελλάδα, τους απασχολεί περισσότερο το ότι προσεύχονται ακόμη σε σπίτια και σε νοικιασμένα υπόγεια αντί σε κανονικά τζαμιά, καθώς και το ότι είναι αναγκασμένοι να ανέβουν στη Θράκη για να πάρουν το επίσημο χαρτί της αλλαγής θρησκεύματος ή να βρουν ένα μουσουλμανικό νεκροταφείο.

Η αναζήτηση της «αλήθειας»

Τι είναι όμως αυτό που κάνει έναν Έλληνα Χ.Ο. να παραμερίσει αρκετά στρώματα εθνικής και κοινωνικής προκατάληψης και να προσχωρήσει στο Ισλάμ – σε μια εποχή που, ακόμη και σε χώρες του εξωτερικού, με μεγαλύτερο ποσοστό ισλαμιστών και μεγαλύτερη ανεκτικότητα σε θέματα θρησκείας από ό,τι στην Ελλάδα, οι μουσουλμάνοι αντιμετωπίζουν μια διάχυτη καχυποψία και, σε αρκετές περιπτώσεις, κατάφωρες διακρίσεις (είναι χαρακτηριστικά τα αυξημένα περιστατικά bullying με θύματα μουσουλμάνους μαθητές που σημειώνονται από το 2001 στα σχολεία της Βρετανίας);
Από τις μαρτυρίες ανθρώπων που το έκαναν προκύπτουν ορισμένα κοινά μοτίβα. Είναι, για παράδειγμα, εντυπωσιακό το ποσοστό εκείνων που ισχυρίζονται ότι «είδαν την αλήθεια» την πρώτη φορά που διάβασαν το Κοράνι. Οι περισσότεροι αναφέρουν ότι δεν ήταν ιδιαιτέρως θρήσκοι ως χριστιανοί, ή ακόμη κι ότι απέρριπταν για μεγάλο διάστημα οποιαδήποτε έννοια θρησκευτικότητας. Κάποια στιγμή, όμως, είτε ως αποτέλεσμα μιας προσωπικής κρίσης είτε μετά την προτροπή φίλων, συμφοιτητών ή/και του συντρόφου τους βρέθηκαν να αναζητούν ένα θρησκευτικό σύστημα στο οποίο θα μπορούσαν να πιστέψουν και λογικά. «Πήγα στον παπά της ενορίας μας», λέει η Ιμάν Κούβαλις, «και του έκανα ένα σωρό ερωτήσεις, ειδικά γύρω από την Αγία Τριάδα. Το πρόβλημα ήταν ότι δε μου έδωσε ικανοποιητικές απαντήσεις. Σιγά σιγά, μέσα από την έρευνα και τις αποδείξεις που έβρισκα, συνειδητοποίησα με την καρδιά μου την αλήθεια του ενός Θεού, χωρίς "συνεργάτες"». Η αμφισβήτηση της Αγίας

μπλογκ, όπως το greekmuslim.wordpress.com και η μετεξέλιξή του, το greeksrethink.com, αλλά και το ελληνόφωνο islam.gr.

Το ηλεκτρονικό βιβλίο «7 πράγματα που πρέπει να ξέρει κάθε Έλληνας μουσουλμάνος» της Ιμάν Κούβαλις. Ένα από τα 7 αναφέρεται στην παρεξήγηση ότι πας Έλλην μουσουλμάνος ίσον Τούρκος. Η υπογράμμιση στην εικόνα (κάτω) είναι δική μας: «Δεν υπάρχει τίποτα κακό στο να είσαι Τούρκος μουσουλμάνος, αλλά εμείς δεν είμαστε».

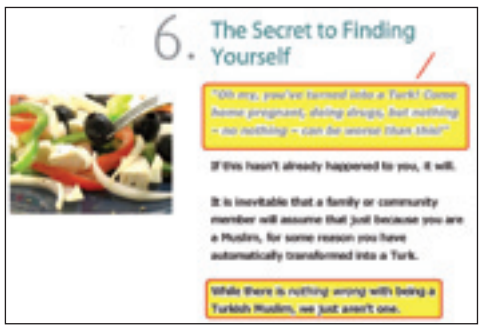

Μα τον Αλλάχ, Θεόδωρε

Η Τζαμάιλα Κολοκοτρώνη, συγγραφέας και καθηγήτρια σε ισλαμικά σχολεία, κατάγεται, όπως αναφέρει η ίδια στο βιογραφικό της (jamilahkolocotronis.writerswebpages.com), από την οικογένεια του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και μεγάλωσε στο Σεντ Λούις των ΗΠΑ, με τις ιστορίες του παππού της γύρω από την Επανάσταση του '21 εναντίον των Τούρκων. «Όταν πήγα στο κολέγιο, άρχισα να μαθαίνω για το Ισλάμ. Κουβαλούσα όμως μέσα μου και την καχυποψία απέναντι στους μουσουλμάνους Τούρκους, εκείνους που είχε πολεμήσει ο πρόγονός μου στο όνομα της ελληνικής ανεξαρτησίας. Τέσσερα χρόνια μου πήρε να ασπαστώ το Ισλάμ. Ένας λόγος, νομίζω, είναι ότι δεν μπορούσα να κάνω το βήμα και να μιλήσω στον παππού μου γι' αυτό. Εκείνος πέθανε το 1979, κι εγώ έγινα μουσουλμάνα το 1980».

Τριάδας εμφανίζεται ξανά και ξανά, όπως και η έμφαση στην ιδιότητα του ισλαμισμού να «αγκαλιάζει και να καθορίζει όλες τις πτυχές της ζωής», να μην αφήνει τίποτα στην τύχη.

Υπερτερούν οι γυναίκες

Σύμφωνα με τα στοιχειώδη περιθώρια στατιστικής που επιτρέπει το greeksrethink.com και η δύσκολη επαφή με τη μουσουλμανική κοινότητα της Αθήνας, φαίνεται ότι οι περισσότεροι παίρνουν την απόφαση κάποια στιγμή ανάμεσα στα 20 και τα 30 τους χρόνια (χωρίς ωστόσο να λείπουν οι 16χρονοι αλλά και οι 60χρονοι). Μεταξύ αντρών και γυναικών φαίνεται να υπερισχύουν ελαφρώς οι δεύτερες, εκτίμηση που επιβεβαίωσαν, με βάση την προσωπική τους εμπειρία, τόσο η Κούβαλις όσο και η «Δήμητρα». Αυτό μπορεί να ακούγεται παράδοξο με βάση τη δυτική θεώρηση του Ισλάμ: γιατί μια γυναίκα να προσχωρήσει οικειοθελώς σε ένα σύστημα ζωής που φημίζεται για τους περιορισμούς που της επιφυλάσσει; Οι τρεις γυναίκες με τις οποίες μιλήσαμε υποστηρίζουν (με εντυπωσιακή ομοφωνία και ταύτιση επιχειρημάτων) ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο: «Πολλές γυναίκες λένε ότι ασπάστηκαν το Ισλάμ επειδή τα δικαιώματά τους μέσα σ' αυτό τους δίνουν μια αίσθηση ελευθερίας» λέει η Κούβαλις. «Νιώθουν προστασία και φροντίδα εδώ. Αλλά ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο το έκαναν είναι ότι το Ισλάμ δίνει απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματά τους γύρω από τη ζωή».
Η «maria» υποστηρίζει ότι «από τότε που ασπάστηκα τον ισλαμισμό έχω παρατηρήσει ότι οι άντρες με σέβονται περισσότερο, απ' όποια θρησκεία κι αν προέρχονται. Το βρίσκω θαυμάσιο που με παίρνουν στα σοβαρά αντί να κοιτάζουν το σώμα μου ή το αν είμαι ωραία, και χαίρομαι που δεν είμαι πια αναγκασμένη να ακολουθώ την τελευταία λέξη της μόδας. Ως γυναίκα, το βρίσκω φοβερά απελευθερωτικό». «Η εικόνα που υπάρχει για το Ισλάμ, ότι ενθαρρύνει τη βία κατά των γυναικών, είναι εντελώς λανθασμένη» συμπληρώνει η «Δήμητρα». «Σύμφωνα με το Κοράνι, η γυναίκα δεν είναι απλώς ίση με τον άντρα: σε πολλές περιπτώσεις βρίσκεται ένα σκαλί πιο πάνω. Όσο για τη βία, είναι θέμα χαρακτήρα, όχι θρησκείας. Για πόσες κακοποιημένες γυναίκες ακούμε καθημερινά στη χριστιανική Ελλάδα;».

Του ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΦΩΤΙΑΔΗ

Σχέσεις συνενοχής στο Κοσσυφοπέδιο

Οι ανίερες συμμαχίες μεταξύ των εκπροσώπων του ΟΗΕ και της τοπικής μαφίας υποκρύπτονται πίσω από τη σύλληψη τριών Γερμανών πρακτόρων.

Η σύλληψη τριών ανδρών των γερμανικών μυστικών υπηρεσιών στην Πρίστινα την περασμένη εβδομάδα χαρακτηρίστηκε ως έκπληξη σε όλη την Ευρώπη.

Ενώ οι τρεις πράκτορες προσάγονται με την κατηγορία της τρομοκρατικής επίθεσης, όσοι γνωρίζουν τις δυσκολίες στη σχέση της διεθνούς κοινότητας με την τοπική ελίτ και τη σκληρή αντιπαράθεση των Γερμανών με τα δίκτυα του οργανωμένου εγκλήματος στην περιοχή μιλούν για ξεκαθάρισμα λογαριασμών. Μέχρι όμως να φτάσουν οι Κοσοβάροι να εξουδετερώνουν τους ενοχλητικούς, έχει προηγηθεί μεγάλο χρονικό διάστημα ανοχής, συνενοχής και συμβιβασμών των εκπροσώπων της διεθνούς κοινότητας με την τοπική μαφία. Η εξιστόρησή του είναι αναπόσπαστο μέρος της άγραφης έως σήμερα ιστορίας της αποτυχίας της αποστολής του ΟΗΕ και του ΝΑΤΟ.

Ένδεια και διαφθορά

Διαβάζοντας τα νούμερα, εύκολα ανησυχεί κανείς για το διαφαινόμενο κοινωνικό και οικονομικό τέλμα στο οποίο οδηγείται ραγδαία το Κόσοβο. Σε μια περιοχή όπου από το 1999 έως σήμερα ο ΟΗΕ έχει δαπανήσει περισσότερα από 33 δισ. ευρώ, περίπου 160 φορές περισσότερα από τον ετήσιο μέσο όρο βοήθειας που λαμβάνει κάθε άλλη αναπτυσσόμενη χώρα στον κόσμο, τα προβλήματα παραμένουν αναλλοίωτα ή επιδεινώνονται. Σύμφωνα με στοιχεία της τοπικής οργάνωσης «COHU», που ελέγχει φαινόμενα διαφθοράς, οι μισοί απο τους δύο εκατομμύρια κατοίκους της περιοχής ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, το 18%, μάλιστα, σε συνθήκες απόλυτης ένδειας. Η ανεργία ανέρχεται στο 50% και το εμπορικό ισοζύγιο είναι δραστικά αρνητικό. Τον περασμένο Φεβρουάριο, οι εισαγωγές στο Κόσοβο κόστισαν 127.500.000 ευρώ και οι εξαγωγές μόλις 14.100.000.

Δικαίως αναρωτιέται κανείς πώς η διεθνής κοινότητα, με τόσες υπερεξουσίες, απέτυχε να δημιουργήσει έστω και μια στοιχειώδη προοπτική. Γι' αυτούς όμως που έχουν ζήσει την πραγματικότητα στο Κόσοβο, η εξουσία βρίσκεται στα χέρια άλλων. «Το Κόσοβο χαρακτηρίζεται από μια πανίσχυρη κουλτούρα κοινωνικής αλληλεγγύης όσον αφορά τη συγκάλυψη και ανοχή της εγκληματικότητας και της μαύρης οικονομίας» μας λέει Γάλλος αξιωματούχος, μέλος του Σώματος Τελωνειακών Ελέγχων, ο οποίος βρίσκεται στην περιοχή περισσότερα από 5 χρόνια. «Για τον τοπικό πληθυσμό πρόκειται για έναν μηχανισμό επιβίωσης, που όμως έχει οδηγήσει στην αναγωγή της διαφθοράς σε δομικό στοιχείο της κοινωνίας. Αυτό συνέβη κυρίως λόγω της αποτυχίας να ελεγχθεί το οργανωμένο έγκλημα που συνδέεται με τους βετεράνους του UCK, οι οποίοι σήμερα κυριαρχούν στην τοπική πολιτική σκηνή, αλλά και με την επιλογή των εκπροσώπων της διεθνούς κοινότητας να ανεχθούν αυτή την πραγματικότητα, καταλήγοντας πολλές φορές να εμπλακούν. Για παράδειγμα, δες την υπόθεση Σουκ-Χαραντινάι».

Πάνω: Πρίστινα, Σεπτέμβριος 2007: Δύο νεκροί και εννέα τραυματίες έπειτα από έκρηξη σε κτίριο που ανήκε σε νονό του οργανωμένου εγκλήματος. Κάτω: Πρίστινα, Νοέμβριος 2008: Η σύλληψη του ενός εκ των δύο Γερμανών πρακτόρων, Αντρέας Γιάνκεν.

Ένα διεθνές σκάνδαλο

Ο Σουκ, συνταξιούχος αξιωματικός του αμερικανικού στρατού και πρώην αναπληρωτής διοικητής της UNMIC, έφυγε τον περασμένο Δεκέμβριο ξαφνικά από το Κόσοβο ενώ εις βάρος του διεξαγόταν υπηρεσιακή έρευνα. Ουσιαστικά το έσκασε όταν του ανακοινώθηκε ότι το συμβόλαιό του δεν θα ανανεωνόταν από τον ΟΗΕ το 2008, πράγμα που σήμαινε ότι αυτομάτως θα έχανε τη διπλωματική ασυλία. Η «επίσημη» φήμη ήταν ότι συμμετείχε σε μια προσπάθεια να φουσκώσει η τιμή κατασκευής της μονάδας ηλεκτρικού ρεύματος KOSOVO C που ακόμη αναμένεται να κατασκευαστεί. Ένα εργοστάσιο που θα έχει τη δυνατότητα να εξάγει ηλεκτρισμό στη βαλκανική αγορά. Αργότερα διέρρευσε ότι ο βασικός λόγος ήταν η εμπλοκή του σε υπόθεση αποκάλυψης στοιχείων προσώπου από το πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων κατηγορίας εναντίον του Ράμους Χαραντινάι. Είναι γνωστό τοις πάσι στην Πρίστινα ότι Σουκ και Χαραντινάι ήταν κολλητοί φίλοι. Ο Χαραντινάι, πρώην μπράβος νυχτερινών κέντρων, οπλαρχηγός του UCK και πρωθυπουργός του Κοσόβου μέχρι την παράδοσή του στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, απηλλάγη τελικά από τις εναντίον του κατηγορίες στις 3 Απριλίου 2008 λόγω έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων. Οι περίεργες ιστορίες που συνοδεύουν σχεδόν όλους τους μάρτυρες κατηγορίας, από θανατηφόρο αυτοκινητικό δυστύχημα μέχρι και εισαγωγή σε ψυχιατρική κλινική, άφησαν αναπάντητα ερωτήματα. Ανίκανα πάντως να πτοήσουν τον Ράμους, ο οποίος έτυχε υποδοχής ήρωα κατά την επιστροφή του, και τώρα περιμένει να πάρει πίσω και την εξουσία που δικαιωματικά θεωρεί ότι του ανήκει.

Έκθεση - καταπέλτης

Το 2005, αναφερόμενη στον Χαραντινάι έκθεση της «Bundesnachrichtendienst» (Γερμανική Διεθνής Υπηρεσία Πληροφοριών) έγραφε ότι «ο φατριαστικός μηχανισμός στην περιοχή του Ντέτσανι, από την οποία αντλεί την ηγεμονία του ο Χαραντινάι, εμπλέκεται σε αναρίθμητες εγκληματικές, πολιτικές και στρατιωτικές δραστηριότητες που επηρεάζουν άμεσα την ασφάλεια και τη σταθερότητα σε όλο το Κοσσυφοπέδιο. Η ομάδα αποτελείται από περίπου 100 μέλη και συμμετέχει στο λαθρεμπόριο όπλων, ναρκωτικών και άλλων δασμολογητέων αγαθών».

Από το περιεχόμενο της έκθεσης γίνεται κατανοητό γιατί κατά την κράτησή του (2005-2007) ο Χαραντινάι αφέθηκε ανενόχλητος να συνεχίσει της πολιτικές δραστηριότητές του, ενώ απολάμβανε την υποστήριξη ακόμη και των ανθρώπων της UNMIK, οι οποίοι τον χαρακτήριζαν αναγκαίο «παράγοντα σταθερότητας» για την περιοχή.

Παρόμοιες «οικογένειες» συνδέονται με όλα τα κόμματα και με τους σημαντικούς παράγοντες στο Κοσσυφοπέδιο, πλέκοντας ένα ιδιαιτέρως πολύπλοκο δίκτυο συμφερόντων. Η θερμή αυτή σχέση φατριών, πολιτικών και διεθνούς κοινότητας υπήρξε αναμφισβήτητη επιλογή της τελευταίας. Το 1999, φθάνοντας στο Κόσοβο, οι εκπρόσωποι της διεθνούς κοινότητας αντί να συγκρουστούν με τους τοπικούς πολέμαρχους και τους παραστρατιωτικούς ήρωες, προτίμησαν να συνδιαλλαγούν μαζί τους με το σαθρό επιχείρημα ότι προείχε η σταθερότητα της περιοχής. Στην πορεία όχι μόνο συνδέθηκαν άρρηκτα μαζί τους, αλλά κατέληξαν να τους έχουν απόλυτη ανάγκη.

Πρόσφατα, το Ινστιτούτο Ευρωπαϊκής Πολιτικής, που έχει έδρα το Βερολίνο, ολοκλήρωσε έρευνα για λογαριασμό του γερμανικού στρατού, στην οποία αποφαινόταν ότι «η διεθνής κοινότητα και οι εκπρόσωποί της στο Κόσοβο φέρουν σημαντικό μερίδιο της ευθύνης για τον πολλαπλασιασμό και την ευημερία των μαφιόζικων δομών στο Κοσσυφοπέδιο».

Μια δεκαετία μετά την άφιξη της UNMIC στο Κόσοβο, οι φατρίες μπροστά απο τις οποίες στέκονται ως κοστουμαρισμένοι αρχηγοί κομμάτων οι πρώην οπλαρχηγοί του UCK είναι κραταιές όσο ποτέ. Υπό τον έλεγχό τους βρίσκεται το κομβικό σημείο διέλευσης οπιούχων από την Ανατολή προς τη Δύση. Σύμφωνα με τη Europol, 80% του λαθρεμπορίου ηρωίνης στη βόρεια Ευρώπη και 40% στην ανατολική βρίσκεται σήμερα στα χέρια της αλβανικής μαφίας.

Και ενώ τα όργανα της διεθνούς κοινότητας παλεύουν αναμεταξύ τους, προσπαθώντας να αναπαράγουν τους λόγους της ύπαρξής τους, και η πλέμπα ξοδεύει τις μέρες της μετρώντας τις καθημερινές διακοπές ηλεκτρικού ρεύματος, οι φατρίες απολαμβάνουν τη νεόκοπη ανεξαρτησία και την άμεση πρόσβαση που τους εξασφαλίζει στον κόσμο της πολιτικής.

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΛΕΦΑΝΤΗ

Διαμάντια, κοβάλτιο, χαλκός: Οι αιτίες του κακού!

Τα πρωτοσέλιδα κράτησαν μόνο λίγες μέρες. Η δημοσιογραφική κάλυψη των γεγονότων περιελάμβανε όλα εκείνα τα κλισέ που, παρά τη φαινομενική σκληρότητά τους, αποτυγχάνουν να αποδώσουν με ακρίβεια την πραγματικότητα.

Συνήθως σε έναν πόλεμο, την «ανθρωπιστική τραγωδία» ή το «ανθρωπιστικό δράμα» διαδέχεται ο «διπλωματικός πυρετός». Ενδιαμέσως μεσολαβεί η κατάπαυση του πυρός. Όλα αυτά συμβαίνουν στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, όπου από τις τελευταίες μέρες του Αυγούστου οι κάτοικοι επέστρεψαν στα χαρακώματα.

Από το 1960, όταν η χώρα κατέκτησε την ανεξαρτησία της από τους Βέλγους, πιο πολύ μοιάζει να ζει τον πυρετό τού εμφύλιου παρά τη χαρά της ελευθερίας και της δημιουργίας.

Ο πρώτος πρωθυπουργός του ελεύθερου Κονγκό, ο Πατρίς Λουμούμπα, δολοφονήθηκε λίγους μήνες μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας. Ο αυτουργός της δολοφονίας και αρχηγός τότε των ενόπλων δυνάμεων, Μομπούτου Σέσε Σέκο, τέσσερα χρόνια αργότερα (το 1965) κατέλαβε την εξουσία μετατρέποντας τη χώρα σε ορμητήριο των Αμερικανών, που έβαλλαν τότε κατά της φιλοσοβιετικής Αγκόλας. Ο Μομπούτου ήταν εκείνος που μετονόμασε τη χώρα σε Ζαΐρ. Ο ίδιος ήταν που επέτρεψε στην πατρίδα του να βουτήξει στα βαθιά νερά μιας απίστευτης διαφθοράς, όπου ο Μομπούτου απεδείχθη δεινός κολυμβητής. Λέγεται ότι ώς το 1984 είχε συγκεντρώσει προσωπική περιουσία ύψους τεσσάρων δισ. δολαρίων, ποσό που ξεπερνούσε το εθνικό χρέος τού Κονγκό.

Ο Μομπούτου ανατράπηκε το 1997 ανοίγοντας τον δρόμο προς την εξουσία στον Λορέν Καμπίλα, αλλά η ειρήνη παρέμεινε όνειρο απλησίαστο. Στις αιματηρές συγκρούσεις που ξέσπασαν το 1998 ενεπλάκησαν σχεδόν όλες οι γειτονικές χώρες. Η Αγκόλα, η Ναμίμπια και η Ζιμπάμπουε τάχθηκαν στο πλευρό του Καμπίλα, ενώ η Ρουάντα και η Ουγκάντα υποστήριξαν τους αντάρτες. Η κόλαση κράτησε 5 χρόνια και στοίχισε τη ζωή σε 5.400.000 ανθρώπους. Ο τίτλος του «Α' Αφρικανικού Παγκοσμίου Πολέμου» που δόθηκε στην πενταετή αυτή σύγκρουση τα λέει όλα. Τον Ιούνιο του 2003, οι ξένες δυνάμεις (με εξαίρεση τη Ρουάντα) αποσύρθηκαν από τα εδάφη το Κονγκό, μετά την υπογραφή συμφώνου ειρήνης μεταξύ των ανταρτών και του Ζόζεφ Καμπίλα. Ο Ζόζεφ είναι ο γιος του Λορέν Καμπίλα, ο οποίος στο μεταξύ είχε δολοφονηθεί (το 2001).

Τα πραγματικά αίτια των συγκρούσεων θα πρέπει να αναζητηθούν στο πλούσιο υπέδαφος της χώρας. Διαμάντια, κοβάλτιο, χαλκός – και όχι μόνο. Αυτός ο πλούτος είναι η αιτία και του νέου γύρου συγκρούσεων που ξέσπασε πριν από λίγες εβδομάδες. Ο ηγέτης των ανταρτών, Λοράν Νκούντα, υποστηρίζει ότι μάχεται για να υπερασπιστεί τις ζωές των Τούτσι από τις επιθέσεις των Χούτου ανταρτών. Ωστόσο, λίγες μόλις μέρες μετά την κατάπαυση των πυρός, σε συνέντευξή του στο Associated Press δήλωσε ότι στις επαφές με την κυβέρνηση θα εκφράσει τη διαφωνία του για μια συμφωνία ύψους 5 δισ. δολαρίων που έχει συνάψει η Κινσάσα με το Πεκίνο, δίνοντας στους Κινέζους πρόσβαση στον ορυκτό πλούτο της χώρας.

Το νέο κύμα βίας έβγαλε στα μονοπάτια της προσφυγιάς 250.000 ανθρώπους, ενώ παραμένει εξαιρετικά αμφίβολο αν θα αντέξει η κατάπαυση του πυρός. Ήδη την περασμένη εβδομάδα, παρατηρήθηκαν νέες μετακινήσεις πληθυσμών προς την Ουγκάντα, ύστερα από νέες επιθέσεις Τούτσι ανταρτών σε χωριά όπου είχαν εγκατασταθεί ομάδες παραστρατιωτικών οργανώσεων των Χούτου.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, κάθε άλλο παρά εντύπωση προκαλεί ότι όλα τα σάιτ που αναφέρονται στην περιοχή ξεκινούν τα οδοιπορικά τους με μια προειδοποίηση, συνήθως σε έντονα κόκκινο πλαίσιο: «Μην ταξιδεύετε στο Κονγκό».

Ο επίδοξος επισκέπτης θα πρέπει να περιμένει αρκετό καιρό για να επισκεφθεί μια χώρα ίση σε έκταση σχεδόν με τη δυτική Ευρώπη. Εκεί, βρίσκεται το δεύτερο (μετά τον Αμαζόνιο) μεγαλύτερο τροπικό δάσος του πλανήτη. Ο ποταμός του Κονγκό, η λίμνη Τανγκανίκα στα σύνορα με την Τανζανία, οι περιοχές γύρω από τα ηφαιστειογενή όρη Νιραγκόνγκο και Νιαμουραγκίρα είναι όλα θαύματα της φύσης που σε μιαν άλλη εποχή θα προσέλκυαν εκατομμύρια επισκεπτών.

Οι καταρράκτες Ζόνγκο βρίσκονται σε απόσταση 90 χιλιομέτρων από την Κινσάσα. Ο χιμπατζής, ο γορίλας του βουνού και ο λευκός ρινόκερος είναι περήφανα μέλη του ζωικού βασιλείου της χώρας με τα τεράστια εθνικά πάρκα – πέντε εκ των οποίων βρίσκονται στη λίστα των προστατευόμενων της UNESCO. Το εθνικό πάρκο Βιρούνγκα, ο βοτανικός κήπος Κισάντου αλλά και οι περιοχές - καταφύγια των πιθήκων μπονόμπο και των οκάπι (θηλαστικό που μοιάζει με διασταύρωση ζέβρας και καμηλοπάρδαλης) είναι, υπό φυσιολογικές συνθήκες, ιδανικοί προορισμοί. Το Βιρούνγκα έχει έκταση ίση με το Βέλγιο(!), αγκαλιάζοντας πέντε διαφορετικά πάρκα που εκτείνονται ακόμα και πέρα από τα σύνορα με την Ουγκάντα.

Ακόμα και σήμερα, πάντως, η ζωή στην πρωτεύουσα ελάχιστα αποκαλύπτει τις πληγές της. Το Γκόμπε και το Ματόγκε είναι οι δύο περιοχές που συγκεντρώνουν τις προτιμήσεις ντόπιων και επισκεπτών στις βραδινές εξορμήσεις. Cap Sud, Dallas Super Dance Club, Coco Jambos και... Ibiza bar είναι τα διόλου πρωτότυπα ονόματα διάσημων στεκιών της πρωτεύουσας.

Το νερό της βρύσης μπορεί να μην πίνεται, αλλά η ντόπια μπίρα θα μπορούσε να σταθεί επάξια σε όλα τα καλά μπαρ της οικουμένης. Η Primus και η Skol είναι οι ξανθιές και η Mutzig, η μαύρη μπίρα του Κονγκό με τη μεγαλύτερη κατανάλωση.

Αλλά στο Κονγκό, ο επισκέπτης θα αναζητήσει κυρίως τη δύναμη της παρθένας φύσης και τα μυστικά ενός άγνωστου σε μας πολιτισμού, με μακρύ παρελθόν και αβέβαιο μέλλον.

Οδυνηρό οδοιπορικό στη χώρα όπου αναζωπυρώνεται κάθε λίγο ο Α' Παγκόσμιος Αφρικανικός Πόλεμος.

info

Πώς θα πάτε

Από την Ελλάδα δεν υπάρχουν απευθείας πτήσεις για την Κινσάσα. Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να αναζητήσουν τα δρομολόγια της Air France (από Παρίσι) και της Brussels Airlines (από Βρυξέλλες) για να φτάσουν ώς το Κονγκό. Όσον αφορά το κόστος, οι Brussels Airlines θέλουν «μόνο» 2.013 δολάρια για ένα εισιτήριο μετ' επιστροφής, που θα ξεκινάει όμως από το Παρίσι και θα φτάνει στον προορισμό του μέσω Καμερούν. Αυτά για το διάστημα 12-19 Δεκεμβρίου.

Πού θα μείνετε

Η συντριπτική πλειονότητα των κριτικών στα φόρα του Ίντερνετ είναι ισοπεδωτικές για όλα (μα όλα) τα ξενοδοχεία της Κινσάσα. Μακράν τα λιγότερα πικρόχολα σχόλια συγκεντρώνει το πιο ακριβό ξενοδοχείο της πρωτεύουσας, το Grand Hotel. Αυτό θα πρέπει να προτιμήσετε για να αποφύγετε την ταλαιπωρία. Άλλωστε, όπως θα διαπιστώσετε, τώρα με το ευρώ δεν είναι ιδιαιτέρως ακριβό. Το θέμα είναι να βρεθούν τα ευρώ.

Μουσείο επί δύο

Γενικά, η Κινσάσα δεν έχει πολλά αξιοθέατα. Αν όμως επιμένετε, υπάρχουν δύο μουσεία που μέσα από τα εκθέματά τους περιγράφεται η καταπληκτική ιστορία και ο πολιτισμός της περιοχής. Το ένα βρίσκεται εντός του πανεπιστημίου της Κινσάσα και έχει το επιπλέον αβαντάζ ότι βρίσκεται σε ασφαλές σημείο. Το δεύτερο είναι το Musee National De Kinshasa.

Όπου γης και Έλληνες

Οι πρώτοι Έλληνες έφτασαν στο Κονγκό μέσω του νότιου Σουδάν μαζί με τους εμπόρους ελεφαντοστού προς το τέλος του 19ου αιώνα, έγραφε σε παλαιότερο αφιέρωμα το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων. Ένας από τους πρώτους Έλληνες ήταν ο γιατρός Παναγής Ποτάγος, ο οποίος αργότερα τιμήθηκε για την προσφορά του από τη βελγική κυβέρνηση. Σήμερα στο Κονγκό ζουν λίγες εκατοντάδες Έλληνες.

Διαβάστε

«Οι Έλληνες του βελγικού Κονγκό» είναι ο τίτλος του βιβλίου του Γιώργου Αντύπα, που παρουσιάστηκε τον περασμένο Φεβρουάριο στο Βέλγιο. Η οικογένεια του συγγραφέα έχει συνεχή παρουσία στην αφρικανική χώρα από το 1895. Πρόκειται για μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα έκδοση για ένα δυναμικό κομμάτι μιας άλλης Ελλάδας.

Όπου υπάρχει καπνός, υπάρχουν και... λεφτά

Το σάιτ www.luckystrike.com είναι διαθέσιμο για όποιον το επιθυμεί. Διόλου παράξενο, σε μια εποχή που ακόμα και τα τεντόπανα έχουν ιστοσελίδα. Στις ταινίες και στην τηλεόραση, ωστόσο, ιδίως στις ΗΠΑ, η συντριπτική πλειονότητα των πρωταγωνιστών είναι στις μέρες μας άκαπνοι, αν εξαιρέσουμε μερικές ανεξάρτητες παραγωγές. Βρισκόμαστε στον αντίποδα του προηγούμενου αιώνα, όταν στον χώρο της διαφήμισης επικρατούσαν οι θεριακλήδες. Στη χρυσή εποχή του Χόλιγουντ, τα στούντιο και οι καπνοβιομηχανίες πήγαιναν χέρι χέρι, σύμφωνα με έκθεση του περιοδικού Tobacco Control, με σημαντική χρηματοδότηση από τη δεύτερη ώστε να διαφημίζονται εξόφθαλμα τα προϊόντα της από τα πρώτα.

Ενδεικτικό είναι το – δήθεν αυθόρμητο – σενάριο του δημοφιλέστατου κωμικού ραδιοφωνικού προγράμματος των ΗΠΑ «The Jack Benny Show», που μεσουρανούσε από το '32 ώς το '55, πότε στο CBS και πότε στο NBC. Όχι τυχαία, η εκπομπή είχε το παρατσούκλι «The Lucky Strike Program». Δ.Μ.

Τζακ: Ναι, ναι. Λοιπόν, Λωρίν, ν' αρχίσουμε την πρόβα;

Μπακόλ: Μη βιάζεσαι. Σου βρίσκεται κάνα τσιγάρο;

Τζακ: Τσιγάρο... Ναι, ναι, ορίστε.

Μπακόλ: Ευχαριστώ... φωτιά;

Τζακ: Φωτιά... Ξέρεις Λωρίν, το τσιγάρο που μόλις σου έδωσα είναι ένα Λάκι Στράικ.

Μπακόλ: Το ξέρω, είναι η αγαπημένη μου μάρκα.

Τζακ: Αλήθεια;

Μπακόλ: Ναι. Είναι τόσο στρογγυλά, τόσο φινετσάτα, τόσο γεμάτα. Και τόσο εύκολα στο ρούφηγμα.

Τζακ: Ω Λωρίν, ούτε ο F. E. Boone (σ.σ.: δημοπράτης καπνού στις ΗΠΑ) δεν τα λέει τόσο καλά. Θεέ μου, Λωρίν... μπορώ να σε φανταστώ με μαγιό να κρατάς ένα μεγάλο φύλλο καπνού. Και ξέρεις, Λωρίν, τα Λάκι Στράικ είναι φτιαγμένα από έναν τόσο ιδιαίτερο, ελαφρύ καπνό.

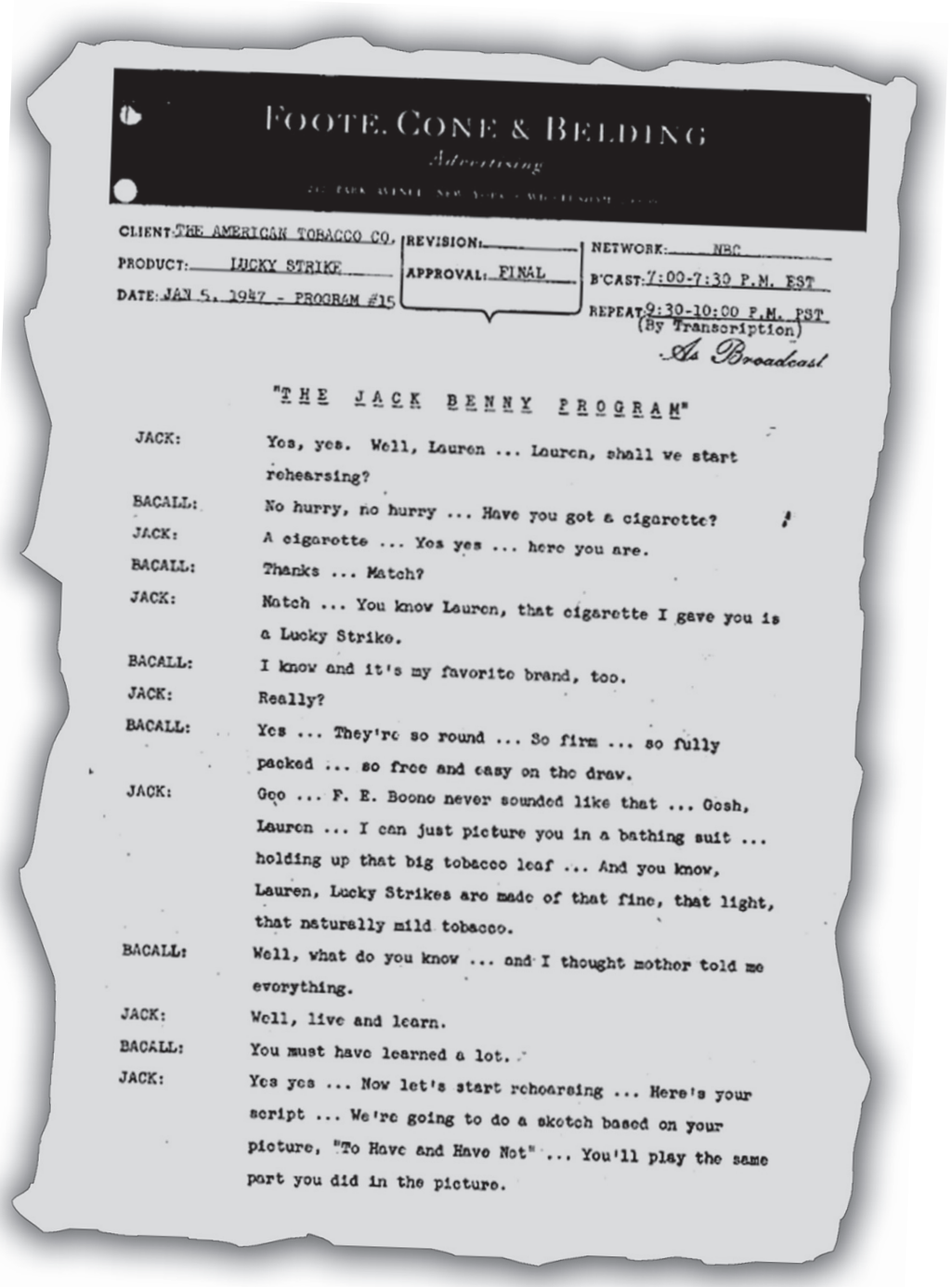

FOOTE, CONE & BELDING
Advertising

CLIENT: THE AMERICAN TOBACCO CO. | REVISION: | NETWORK: NBC
PRODUCT: LUCKY STRIKE | APPROVAL: FINAL | B'CAST: 7:00-7:30 P.M. EST
DATE: JAN 5, 1947 - PROGRAM #15 | REPEAT: 9:30-10:00 P.M. PST (By Transcription)

As Broadcast

"THE JACK BENNY PROGRAM"

JACK: Yes, yes. Well, Lauren ... Lauren, shall we start rehearsing?

BACALL: No hurry, no hurry ... Have you got a cigarette?

JACK: A cigarette ... Yes yes ... here you are.

BACALL: Thanks ... Match?

JACK: Match ... You know Lauren, that cigarette I gave you is a Lucky Strike.

BACALL: I know and it's my favorite brand, too.

JACK: Really?

BACALL: Yes ... They're so round ... So firm ... so fully packed ... so free and easy on the draw.

JACK: Geo ... F. E. Boone never sounded like that ... Gosh, Lauren ... I can just picture you in a bathing suit ... holding up that big tobacco leaf ... And you know, Lauren, Lucky Strikes are made of that fine, that light, that naturally mild tobacco.

BACALL: Well, what do you know ... and I thought mother told me everything.

JACK: Well, live and learn.

BACALL: You must have learned a lot.

JACK: Yes yes ... Now let's start rehearsing ... Here's your script ... We're going to do a sketch based on your picture, "To Have and Have Not" ... You'll play the same part you did in the picture.

Ακτιβισμος

Του ΑΝΤΩΝΗ ΧΑΤΖΗ

Αμειβόμενοι... εθελοντές

Οι 150 περίπου διερμηνείς και μεταφραστές οι οποίοι εργάστηκαν στο 5ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ τον Σεπτέμβριο στο Μάλμε της Σουηδίας, δεν έχουν ακόμα πληρωθεί. Σύμφωνα με τους διοργανωτές, τα χρήματα που συγκεντρώθηκαν δεν επαρκούν για την πληρωμή των εξόδων και κατηγορούν τις οργανώσεις που πήραν μέρος ότι δεν εκπλήρωσαν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις. Τώρα γίνεται έρανος στη Σουηδία για να συγκεντρωθούν τα περίπου 150.000 ευρώ που χρειάζονται για να αποπληρωθούν όλα τα χρέη. Παράλληλα, οι διοργανωτές κατηγορούν το Δίκτυο Μεταφραστών ότι, ενώ στην αρχή μιλούσε για εθελοντική εργασία, τελικά απαίτησε υπερβολικές αμοιβές.

Νίκη στην Κολομβία

Απεργούσαν 56 μέρες οι 18.000 εργάτες στις φυτείες ζαχαροκάλαμου στην Κολομβία, ζητώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας και αύξηση των αποδοχών τους. Τελικά νίκησαν. Οι εργοδότες έδωσαν αύξηση 15% στους μισθούς και αποδέχθηκαν την 8ωρη εργασία. Η απεργία, που οργανώθηκε από το νεοσύστατο σωματείο Sinalcorteros, ξεσήκωσε κύμα συμπαράστασης σε όλη τη Λατινική Αμερική.

Καραβάνι για τη Μαφία

Συνεχίζεται στην Ιταλία το 12ο Εθνικό Καραβάνι κατά της Μαφίας, που ξεκίνησε στις 13 Οκτωβρίου από τη Ρώμη, διασχίζει όλη τη χώρα και στα μέσα Δεκεμβρίου ένα σκέλος του θα καταλήξει στο Μιλάνο κι ένα άλλο στη Σικελία. Το Καραβάνι οργανώθηκε με πρωτοβουλία του ARCI και με την υποστήριξη της Ηθικής Τράπεζας, της CGIL (αντίστοιχη της ΓΣΕΕ) και άλλων οργανώσεων. Στοχεύει στην ευαισθητοποίηση των Ιταλών γύρω από το πρόβλημα της Μαφίας και περιλαμβάνει συζητήσεις, συνέδρια, παραστάσεις, συναυλίες, προβολή ταινιών, ακόμα και παιχνίδια και κινούμενα σχέδια για τα μικρά παιδιά. Μαζί με το Καραβάνι ταξιδεύουν και οι υπογραφές που συλλέγονται από πόλεις και χωριά από όπου διέρχεται.

Διεθνής των γυναικών

Περισσότερες από 2.000 γυναίκες από 140 χώρες συγκεντρώθηκαν στο Κέιπ Τάουν της Νότιας Αφρικής για να συζητήσουν θέματα όπως η κατάσταση του γυναικείου κινήματος σε όλο τον κόσμο και το μέλλον του φεμινισμού. Ήταν η πρώτη φορά που συγκεντρώθηκαν γυναίκες από τόσο πολλές γυναικείες οργανώσεις και από τόσο πολλές χώρες. Συμφώνησαν να συντονίσουν τον αγώνα τους για ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη.

Οργή για την Τζένοβα 2002

Την οργή των ακτιβιστών που πήραν μέρος στα γεγονότα της Τζένοβας, το 2002, προκάλεσε πρόσφατη απόφαση ιταλικού δικαστηρίου. Με αυτήν απαλλάχθηκαν οι περισσότεροι ανώτεροι αστυνομικοί από τις κατηγορίες για υπερβολική βία κατά τη διαδήλωση εναντίον της Σύσκεψης των G8. «Η καταδίκη μόνο 13 κατώτερων αστυνομικών, σε μικρές ποινές, δεν αποδίδει δικαιοσύνη» αναφέρεται σε ανακοίνωση της οικογένειας του νεαρού Κάρλο Τζουλιάνι, ο οποίος είχε σκοτωθεί από χτυπήματα αστυνομικών.

Αποστολή:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΕΦΑΝΤΗΣ

6ο Μουντιάλ Αστέγων: Κλοτσιά στη φτώχεια!

Σ' αυτή την ιδιότυπη διοργάνωση, που φέτος γίνεται στη Μελβούρνη με ελληνική συμμετοχή, το ποδόσφαιρο είναι μόνο η αφορμή.

Στον πίνακα ανακοινώσεων του All Nations Hostel, στη γωνία των οδών Flinders και Spencer, η μικρή αφίσα έστελνε το μήνυμα: «Ο κόσμος όλος στη Μελβούρνη».
Οι Έλληνες που, το βράδυ της περασμένης Τρίτης, κατέλυσαν στο νεανικό αυτό hostel, γνώριζαν ότι ήταν και οι ίδιοι κομμάτι της αφίσας.
Το γεγονός που περιέγραφε ήταν το Παγκόσμιο Κύπελλο Αστέγων, και η μικρή παρέα ήταν παίκτες της ελληνικής ομάδας που για δεύτερη συνεχή χρονιά συμμετέχει στο κορυφαίο παγκόσμιο αυτό – πρωτίστως κοινωνικό – γεγονός.
Από το κεντρικό σύνθημά του («Κλοτσιά στη Φτώχεια» είναι η ελληνική απόδοση του «Kick Off Poverty»), δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ότι εδώ το ποδόσφαιρο είναι μόνο η αφορμή.
Στην επίσημη ιστοσελίδα της διοργάνωσης (www.homelesswordcup.org), ανάμεσα στις

ειδήσεις για την άφιξη των ποδοσφαιρικών αποστολών στη Μελβούρνη, του προγράμματος εκδηλώσεων και την ολοκλήρωση της λυόμενης κατασκευής του κεντρικού σταδίου όπου θα φιλοξενηθούν πολλοί αγώνες, ξεχωρίζει μία που έχει τίτλο «Το γνωρίζατε;» (Did you know?). Είναι ένα κείμενο γεμάτο αριθμούς: «Περισσότεροι από 100.000.000 άστεγοι σε όλο τον κόσμο» αποκαλύπτει η πρώτη αράδα, επικαλούμενη στοιχεία του 2005 από την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ. «3.500.000 άνθρωποι θα βρεθούν χωρίς στέγη στις ΗΠΑ, για κάποιο μικρό έστω διάστημα μέσα στον χρόνο, και κάθε χρόνο» γράφει η δεύτερη. Η λίστα είναι μακριά. Για την Ελλάδα δεν υπάρχουν στοιχεία.
Στο φετινό Παγκόσμιο Κύπελλο Αστέγων συμμετέχουν 56 χώρες! Πρόκειται για ρεκόρ συμμετοχών, σε μια διοργάνωση που μέσα σε μόλις 5 χρόνια (από το 2003, όταν πρωτοέγινε στο Γκρατς της Αυστρίας με τη συμμετοχή 16 χωρών) φαίνεται να ξεπερνά κατά πολύ τις φιλοδοξίες των εμπνευστών της.
Ο Μελ Γιανγκ, εκδότης της σκωτσέζικης έκδοσης της εφημερίδας του δρόμου «Big Issue», το εμπνεύστηκε στο περιθώριο των εργασιών συνεδρίου του Διεθνούς Δικτύου Εφημερίδων του Δρόμου (INSP), στις αρχές της δεκαετίας. Στόχος ήταν και παραμένει η αφύπνιση της κοινής γνώμης για τους αποκλεισμένους του πλανήτη και η ενίσχυση της προσπάθειας επανένταξης ανθρώπων που για κάποιο λόγο βρέθηκαν στις σκοτεινές παρυφές αυτής της κοινωνίας.
Βάσει μιας μεγάλης κοινωνικής έρευνας που πραγματοποιείται κάθε χρόνο από τους διοργανωτές, τα αποτελέσματα είναι εντυπωσιακά. Η έρευνα γίνεται συνήθως 6 μήνες μετά το τέλος της κάθε διοργάνωσης και παρακολουθεί την πορεία στη ζωή των συμμετασχόντων. Το ποσοστό των απόκληρων που μέσα απ' αυτή τη διαδικασία ανακαλύπτουν και ακολουθούν τρόπους να επιστρέψουν σε μια ζωή φυσιολογική, αγγίζει σε ορισμένες περιπτώσεις το 90%!
Τα ποδοσφαιρικά συστήματα περνούν σε δεύτερη μοίρα. Ο βετεράνος ποδοσφαιριστής (και νυν σκάουτερ τις ΑΕΚ) Περικλής Παπαγιάννης είναι, για δεύτερη συνεχή χρονιά, στο τιμόνι της ομάδας. Η αλήθεια είναι ότι το έχει μαζί του το λευκό πινακάκι για τα συστήματα. Ο Φώτης, οι δύο Γιάννηδες, ο Σωκράτης, ο Βασίλης, ο Αποστόλης, ο

Παναγιώτης και ο Μπασίρ (αναγνωρισμένος Αφγανός πρόσφυγας), οι ποδοσφαιριστές της αποστολής, είναι αποφασισμένοι και τα δίνουν όλα σε κάθε παιχνίδι. Κατά βάθος, όμως, όλη η ομάδα γνωρίζει ότι το σημαντικότερο γκολ θα έχει επιτευχθεί όταν η μπάλα θα σκίσει τα δίχτυα του κοινωνικού αποκλεισμού.
Ο τελικός του 6ου Παγκοσμίου Κυπέλλου Αστέγων θα γίνει αυτή την Κυριακή στο Federation Square της Μελβούρνης.

ΥΓ.: Στη φετινή της συμμετοχή η ελληνική ομάδα αστέγων έχει κοντά της και την ελληνική ομογένεια, η οποία τους επιφύλαξε... πρωθυπουργική υποδοχή. Οι εξέδρες του σταδίου στο Federation Square, χωρίς υπερβολή, όποτε αγωνίζεται η ελληνική ομάδα, είναι πνιγμένη στα γαλανόλευκα!

Η ξεπατικωτούρα του Μπερλουσκόνι

Κυκλοφορεί στο διαδίκτυο το μυστικό σχέδιο που η μασονική στοά P2 είχε επεξεργαστεί κατά τη δεκαετία του '70, το οποίο σήμερα όλο κάτι μας θυμίζει.

Τη δεκαετία του '70 υπήρξε στην Ιταλία μια κρυφή Στοά με το όνομα P2, στην οποία συμμετείχαν ισχυροί άνδρες. Στόχος τους ήταν ο σχεδιασμός ενός πραξικοπήματος μέσα από το οποίο η οικονομική και η πολιτική ελίτ θα έπαιρναν τα ηνία της χώρας και θα την οδηγούσαν σε μια πιο αυταρχική και αντικομμουνιστική «δημοκρατία». Ένα από τα μέλη της P2 ονομάζονταν Σίλβιο Μπερλουσκόνι και ένα άλλο Λίτσιο Τζέλι, παλιός φασίστας. Οι εν λόγω κύριοι συναντιόντουσαν με απόλυτη μυστικότητα και οργάνωναν το σχέδιό τους για την αναδόμηση της χώρας
Όταν ο Μπερλουσκόνι πρωτοπήρε την εξουσία, ο πρώην σύντροφός του Λίτσιο Τζέλι διαμαρτυρήθηκε ότι «ο Σίλβιο πήρε το σχέδιο της στοάς για την αναδόμηση και το αντέγραψε ως είχε». Σήμερα, βέβαια, ο Τζέλι έχει κάνει στροφή και ισχυρίζεται ότι το σχέδιο συνίστατο μόνο σε σκόρπιες συζητήσεις, τέτοιες που γίνονται σε κάθε δημοκρατία. Το θέμα όμως είναι πως, ό,τι κι αν λέει ο Τζέλι, το σχέδιο κυκλοφορεί πλέον στο διαδίκτυο. Πατώντας στο Google «Piano di rinascita democratica», μπορεί κανείς να σχηματίσει ιδίαν αντίληψη και να δει ότι κάθε άλλο παρά για ακαδημαϊκές συζητήσεις επρόκειτο.
Σύμφωνα με το σχέδιο, θα έπρεπε «να βρεθούν οι οικονομικοί πόροι ώστε να κινηθούν άμεσα προς δύο κατευθύνσεις, προς τα δεξιά και προς τα αριστερά», θα έπρεπε να βρεθούν «οι σχετικοί χορηγοί ώστε με περίπου δύο δισ. λιρέτες να εξαγοραστεί το κόμμα των Χριστιανοδημοκρατών (ιδιαιτέρως ισχυρό εκείνη την εποχή)», ενώ «με ένα πρόσθετο κόστος από πέντε έως δέκα δισ. λιρετών θα δημιουργηθούν συνθήκες έντασης ώστε να αποδυναμωθούν τα εργατικά συνδικάτα (που στελεχώνονταν από την Αριστερά) και να στηθεί νέο συνδικάτο».
Αυτά για το «Σχέδιο» της Στοάς P2 της δεκαετίας του '70. Το πραξικόπημα τότε δεν έγινε, η Στοά διαλύθηκε, αλλά το κεφάλαιο για τα ΜΜΕ, αυτό που κυρίως «έκλεψε» ο Μπερλουσκόνι, έγινε πραγματικότητα. Όπως αποκαλύφθηκε προσφάτως, ο Μπερλουσκόνι το εφάρμοσε αυτούσιο. Το σχέδιο θεωρούσε απαραίτητη «τη διαμόρφωση λίστας με δύο - τρεις δημοσιογράφους από κάθε ημερήσια εφημερίδα, που να μπορούν να εξαγοραστούν»... «Οι εξαγορασμένοι δημοσιογράφοι θα μεροληπτούν και θα προωθούν τους πολιτικούς που θα στηρίζονται από το σχέδιο». «Απαραίτητο είναι να ελεγχθεί και ο περιοδικός Τύπος, τόσο ο εθνικός όσο και ο τοπικός, και βασική προ-

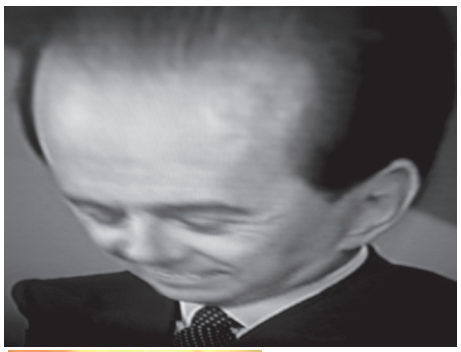

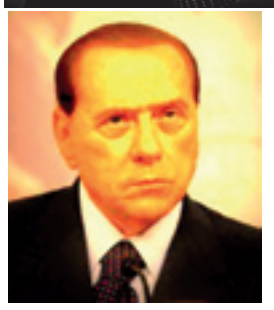

ϋπόθεση είναι η δημιουργία ενός κέντρου ελέγχου της εμπορικής τηλεόρασης (των ιδιωτικών καναλιών), ώστε να αποδυναμωθεί η RAI (η ιταλική κρατική τηλεόραση)». «Το σημαντικότερο είναι η άμεση εξάπλωση της καλωδιακής τηλεόρασης (ιδιωτικής), ώστε η διαμόρφωση της κοινής γνώμης να είναι ελεγχόμενη». Όσο για τη Δικαιοσύνη, «θα πρέπει να περιοριστεί στον παραδοσιακό της ρόλο ως παράγων εξισορρόπησης (διάβαζε: στήριξης της εξουσίας μας) και να μην αποτελεί εμπόδιο (σε ποιον; Διάβαζε: στα σχέδιά μας)».
Τώρα, για όσους γνωρίζουν έστω και στοιχειωδώς τα έργα και τις ημέρες του Σίλβιο, του πρώην μέλους της Στοάς P2, του ισχυρότερου και πλουσιότερου ανθρώπου της Ιταλίας που βρίσκεται σε ανοιχτό πόλεμο με τη Δικαιοσύνη, που ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος της ιδιωτικής τηλεόρασης συν πολλές εφημερίδες, περιοδικά και εκδοτικούς οίκους, δεν έχει ανάγκη να στηριχτεί στα λεγόμενα του Τζέλι για να δει κατά πόσον ξεσήκωσε ή όχι το σχέδιο αυτούσιο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ

Μπάρμπι ετών 50

Η Barbie πενηντάρισε και επιστράτευσε τις νέες τεχνολογίες για να γιορτάσει τα γενέθλιά της.

Της ΑΛΕΞΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η εταιρεία Ogilvy του Λος Άντζελες σχεδίασε μια ιστοσελίδα με μικρά βιντεάκια που αφηγούνται την ιστορία της διάσημης κούκλας. Ήταν 1959, όταν η Ρουθ Χάντλερ παρατήρησε τη μικρή της κόρη, Μπάρμπαρα, να παίζει με χάρτινες κούκλες. Λίγα χρόνια νωρίτερα, η Χάντλερ και ο σύζυγός της είχαν ιδρύσει τη Mattel, μια μικρή εταιρεία ξύλινων παιχνιδιών. Σήμερα, η Μπάρμπι, ετών 50, έχει γίνει η πιο διάσημη κούκλα του κόσμου, αλλά και αντικείμενο ποικίλων επικρίσεων.

Μολονότι η εταιρεία υποστηρίζει ότι σχεδίασε την Μπάρμπι για να δείξει στα νεαρά κορίτσια ότι οι γυναίκες μπορούν να πάρουν όποιο ρόλο θέλουν οι ίδιες – γι'αυτό και κατασκεύασε την Μπάρμπι γιατρό, πιλότο και αστροναύτη –, στην πραγματικότητα έκανε ακριβώς το αντίθετο. Η Μπάρμπι, με τη λεπτή μέση και τις υπερβολικά κομψές αναλογίες της, έχει κατηγορηθεί ότι υποσυνείδητα ωθεί τα νεαρά κορίτσια στη νευρική ανορεξία. Σύμφωνα με την εφημερίδα Washington Post, το 1965 μαζί με την Μπάρμπι κυκλοφόρησε ένα βιβλιαράκι με τίτλο «Πώς να χάσετε βάρος». Η βασική συμβουλή ήταν: «Μην τρώτε»! Σήμερα η 50χρονη Μπάρμπι στρέφεται στο διαδίκτυο με καλοδουλεμένα βίντεο όπου μπορεί να παρακολουθήσει κανείς την ιστορία της από τη δεκαετία του '60 μέχρι σήμερα, ευελπιστώντας μ' αυτό τον τρόπο να προσελκύσει ακόμα περισσότερα κορίτσια – αλλά και ενήλικους συλλέκτες που μεγάλωσαν μαζί της.

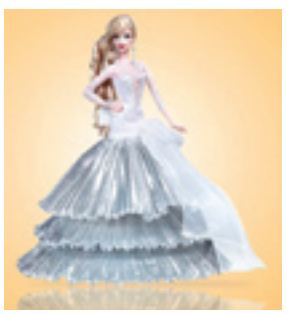

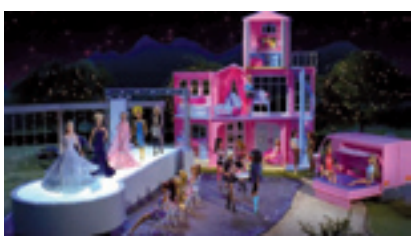

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ
Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΜΕΣΑ

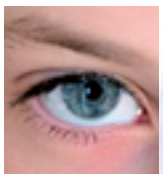

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΟΥΝΙΑ

Οδύσσεια

«Όντας σταυροδρόμι τριών ηπείρων, η Ελλάδα έχει μακρά ιστορία εισροής μεταναστών. Στη δεκαετία του '90 ήταν ο πρώτος προορισμός των χιλιάδων που έτρεχαν να γλιτώσουν από τις εχθροπραξίες στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Σήμερα, ωστόσο, το φαινόμενο είναι πιο περίπλοκο και με μεγαλύτερες διαστάσεις. [...] Οι αρχές αρνήθηκαν την είσοδο του TIME στο κέντρο προσωρινής κράτησης μεταναστών. Πολλοί μίλησαν για σιχαμερές τουαλέτες και για μόλις λίγα λεπτά προαυλισμού δύο φορές τη βδομάδα. [...] Η Ελλάδα παρέχει πολιτικό άσυλο σε ελάχιστο ποσοστό των παράνομων μεταναστών. Πέρσι, λιγότεροι από το 1% όσων έκαναν αίτηση έγιναν δεκτοί. Το αντίστοιχο ποσοστό στη Γερμανία είναι 18%, στην Ιταλία 11% και στην Ισπανία 4%».

TIME, 20/11/2008

Νάρκη στην ειρήνη

«Η Ελλάδα, η Τουρκία και η Λευκορωσία απέτυχαν να τηρήσουν το χρονοδιάγραμμα καταστροφής των αποθεμάτων τους σε νάρκες που προβλεπόταν από διεθνή συνθήκη, σύμφωνα με έκθεση της Διεθνούς Καμπάνιας για την Απαγόρευση των Ναρκών. 7.500.000 νάρκες θα έπρεπε να έχουν καταστραφεί συνολικά ώς τον Μάρτιο. [...] Η ετήσια έκθεση των 1.155 σελίδων, που κέρδισε το Νόμπελ Ειρήνης το 1997, αναφέρει ότι η Ελλάδα επικαλέστηκε ως λόγους για την αργοπορία νομικές επιπλοκές στο συμβόλαιό της με την εταιρεία που έχει αναλάβει την καταστροφή τους, καθώς και δυσκολία εύρεσης χώρου για ασφαλή για το περιβάλλον εναπόθεσή τους. Προς το παρόν, δε θα υπάρξουν κυρώσεις για τις τρεις χώρες».

Associated Press, 22/11/2008

Κύριοι πρωθυπουργοί!

«Στις 17 Ιουνίου ο Ρομπ δέχτηκε επίθεση στα Μάλια της Κρήτης. Δεν ήταν καυγάς – ήταν απόπειρα δολοφονίας. Τον άφησαν να πεθάνει στον δρόμο, αφού τον κλότσησαν και τον πάτησαν στο κεφάλι. Είναι θαύμα που ζει. [...] Οι νταήδες ήταν τουλάχιστον πέντε. Ταξίδεψα ώς εκεί μόνο και μόνο για να πληροφορηθώ ότι, λόγω μιας νομικής λεπτομέρειας, επιτράπηκε στους υπόπτους η επιστροφή τους στη Βρετανία. Αυτοί οι άνθρωποι περπατούν ελεύθεροι στους δρόμους της χώρας μου. [...] Κοντεύω να χάσω το μυαλό μου, και παρακαλώ τις ελληνικές αρχές να επικοινωνήσουν με τη βρετανική αστυνομία ώστε να συνεργαστούν για τη σύλληψη των φονιάδων και τη μεταγωγή τους πίσω στην Κρήτη ώστε να δικαστούν».

Απόσπασμα από επιστολή της Βρετανής μητέρας του άτυχου νέου προς τους πρωθυπουργούς της Ελλάδας και της Βρετανίας.

Guardian, 17/11/2008

Φεστιβάλ για νέους

«Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης – που τελείωσε αυτή την εβδομάδα – θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα κινηματογραφικά φεστιβάλ της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Πραγματοποιείται κάθε Νοέμβριο (που κάνει ακόμα και την Ελλάδα να μοιάζει κρύα) υπηρετώντας μια εξαιρετική ιδέα: προβάλλει τη δουλειά νέων σκηνοθετών – καθόλου ασήμαντη προσπάθεια. Η υποστήριξή του, εδώ και 48 χρόνια, όταν ξεκίνησε, έχει βοηθήσει τις καριέρες σκηνοθετών όπως οι Darren Aronofsky, Carlos Reygadas, Fatih Akin, Lucretia Martel, καθώς και αμέτρητων άλλων. [...] Η σημερινή διευθύντρια του φεστιβάλ Δέσποινα Μουζάκη μου εξήγησε πώς επιλέγει τα 12 φιλμ του διαγωνισμού από τα 500 που αποστέλλονται: "Ενδιαφέρομαι για ταινίες πολιτικού ενδιαφέροντος. Ταινίες που πραγματεύονται την κοινωνική πραγματικότητα και δομούν έναν τρόπο σκέψης απέναντι στα πράγματα".».

Huffington Post, 25/11/2008

Ώρα για ξεκαθάρισμα

«Στον Πειραιά, το σημαντικότερο ελληνικό λιμάνι, οι αρχές προετοιμάζονται για αύξηση στα ελλιμενισμένα πλοία καθώς οι εταιρείες προσπαθούν να μειώσουν τα λειτουργικά τους κόστη. Πηγή του υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας ανέφερε: "Υπολογίζουμε ότι δεκάδες πλοία είναι αγκυροβολημένα στα ελληνικά λιμάνια σήμερα". Ακόμα όμως και εν μέσω της κρίσης, υπάρχει μια νότα αισιοδοξίας στον τομέα της ναυτιλίας που δείχνει να βρίσκει τρόπους ανάκαμψης. "Ο ναυτιλιακός τομέας θα χρειαστεί χρόνο για να συνέλθει» δηλώνει ο διευθύνων σύμβουλος της Polembros Shipping Ltd., Γιώργος Βακιρτζής, «αλλά θα είναι μια ευκαιρία για το συμμάζεμά του".».

AFP, 23/11/2008

Ψυχοθεραπεία με Σοφοκλή

«Όσο υπάρχουν πόλεμοι, υπάρχουν και πολεμιστές που επιζούν – και όμως, αποτελούν απώλειες ισοδύναμες με των νεκρών. Κάποιοι πιστεύουν ότι ο Έλληνας τραγωδός Σοφοκλής έγραφε σε πολεμικές τραγωδίες, όπως ο "Αίας" και ο "Φιλοκτήτης", γι' αυτό που σήμερα ονομάζουμε σύνδρομο μετατραυματικού στρες – και ότι τα έργα του παίζονταν από βετεράνους για βετεράνους, σε μια προσπάθεια να τους βοηθήσει να ιαθούν από τον πόλεμο. Τώρα, ο Σοφοκλής βρίσκει στρατιωτικό κοινό ξανά. Πού; Σε μια αίθουσα χορού του ξενοδοχείου "Marriott", όπου 300 ένστολοι κάθονται και παρακολουθούν. Είναι μια τριήμερη εκδήλωση με τίτλο "The Philoctetes Project" (Σχέδιο Φιλοκτήτης), που σχεδιάστηκε προκειμένου να βοηθήσει τους βετεράνους να αντιπαρέλθουν το συναισθηματικό βάρος του πολέμου».

National Public Radio, (ΗΠΑ), 25/11/2008

ΠΟΝΤΙΚΙ Global
pontiki.global@gmail.com

ΕΚΔΟΤΕΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΕΝΕΚΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΕΛΛΑΤΟΛΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΣΔΑΓΛΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΣ ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΑΣΗ
Espresso Studio
Δ. Θ. Αρβανίτης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΕΦΑΝΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΑΝΕΛΛΗΣ
ΙΑΣΟΝΑΣ ΚΑΝΤΑΣ
ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΣΔΑΓΛΗ
ΑΛΕΞΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΥΝΙΑΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ